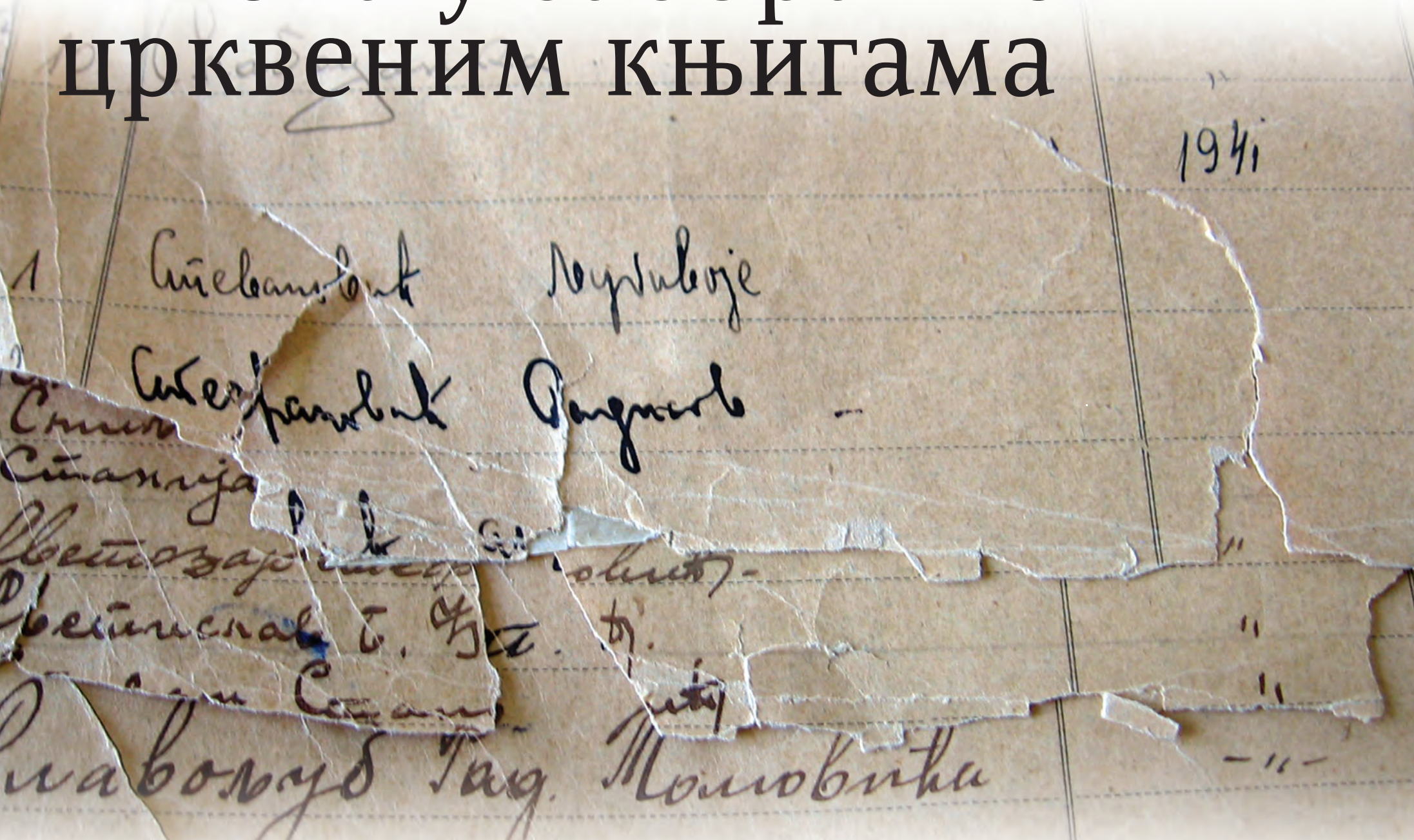

НОВИ ПОДАЦИ О СТРЕЉАЊУ У КРАГУЈЕВЦУ

Имена у заборављеним црквеним књигама

ЗАХТЕВ ПРИВАТНИХ
ЗДРАВСТВЕНИХ УСТАНОВА

Држава да уступи
део пацијената

СТРАНА 7

ПРЕГРАДИО УЛИЦУ У ЦЕНТРУ
ГРАДА

Даље нећеш
проћи

СТРАНА 9

АМЕРИКАНАЦ У КРАГУЈЕВЦУ
– УЧИТЕЉ БЕЈЗБОЛА

Овде је комшија
кључни човек

СТРАНА 15

IN MEMORIAM:
РАДОВАН ШАРЕНАЦ ШАРЕ

Витез пробада аждају
досаде

СТРАНА 16

AUSPUH SERVIS
PRODAJA I UGRADNJA
ORIGINALNIH
IZDUVNIH SISTEMA
IMASAF
Kejetas Auto
M. BLAGOJEVIĆA 55
362 557, 064 122 9 240

ФИЛИГРАН
ЗЛАТО – СРЕБРО
БАНАТСКО ДВОРИШТЕ – ПЕШАЧКА ЗОНА – КРАГУЈЕВАЦ

ST SLAVA-TRANS
ugalj, ogrevno drvo,
pelet, briket
Avalska bb, tel 370 386
Save Kovačevića bb
kod gradske deponije

Reciklaža kertridža i tonera
dobar kertridž
mir u kući
RefillM
Karadorđeva 51, www.refillm.com
Tel. (034) 33 77 98 (034) 34 01 03 (064) 287 64 64

Najbolji hot dog u gradu
Hot Dog
Dijagonalno od Pozorišta
Daničiceva 10

Парада

После параде поноса и војне параде поводом дана ослобођења Београда у Другом светском рату, страни дописници пронашли су још једну параду: параду декоративног антифашизма Србије.

Иронија је пре свега у чињеници да су се таквог виђења војне параде „присетили“ управо Немци (за које се историјски, прецизно говорећи, везује нацизам) и да нас на след догађаја протеклих петнаестак година подсећа једна од земаља које предводе листу душебрижника за демократске промене у Србији.

Дописничка мрежа немачког концерна „Дојче веле“ занатски уредно је одрадила посао. „Ископала“ је потребне чињенице, попут тога да је крај Путина на антифашистичкој паради стајао један сампрокламовани четнички војвода, преко тога да су демократски градоначелници Београда (додали бисмо – и не само они) изјављивали да не желе да иду на гробље ослободилаца Београда, називајући 20. октобар окупацијом, до тога да је фашистичка идеологија препознатљива и у деловању појединих насилничких група, од скинхедса, па редом.

Како и приличи, нашли су овдашње саговорнике који потврђују тезу о само манифестационом антифашизму у Срба, свдећи све на једноставну чињеницу „да Путинова посета није уговорена за датум који је календарски близу

Дана ослобођења Београда, наше присећање на антифашистичку прошлост свело би се на уобичајене агенцијске вести о томе да су државни званичници положили венце на споменике из Другог светског рата“ (речи социолога Дарија Хајрића).

Уколико, међутим, сузбијемо грч што овакве придије стижу од немачке стране, остаје чињеница да су овога пута болно у праву.

Треба ли да се подсећамо да је шездесетогодишњица прославе победе над фашизмом (одржана у Москви) протекла без Србије и поред отвореног позива за учешће, и то у време када се на челу државе налазио политички миљеник и штићеник партизанског првоборца Добрице Ђосића? Треба ли, уосталом, уопште подсећати колико дуго Србије нема на европским антифашистичким манифестацијама. Треба ли подсећати да је у крагујевачким Шумарицама било спорно приказати војника који убија ђаке као војника у немачкој униформи? Треба ли подсећати у каквом су стању спомен-обележја над хумкама страдалих од фашиста у овој земљи или колико се мастила потрошило на доказивање кривиче партизанског покрета што се дрзнуо на устанак и тако „изазвао“ окупаторе на крвави пир? И тако даље, и тако даље...

Зрно истине зашто је то тако можда лежи у полувековном по-

истовећивању српског антифашизма са комунистима и фашизма са четничким покретом, тако да је плица рехабилитације ових других битно пореметила овдашње виђење оног основног зла, немачког нацизма и италијанског фашизма. Зато и стоји оцена како у атмосфери у којој је сваки антикомунизам добар, фашисти и нацисти брзо постају добри јер су доказано најфикаснији антикомунисти.

Оваква идеолошки произведена магла увукла се у све поре јавне и других комуникација, све до школских уџбеника. Ношена сопственим замахом (и успехом, што да не!) постаје опште место у условима када у Србији скоро да нема политичке опције са колико-толико дефинисаном идеолошком потком. Све се овде у том погледу свело на функције и (партијско) запошљавање.

Кад се, дакле, разгину све наслеге повода, образложења, еуфорије и политичких игара, остаје огољена чињеница да смо антифашизам „ископали“ из костурнице историје и оживели га барем накратко не бисмо ли се умилити госту од кога се очекивала конкретна финансијска подршка за посрнулу српску економију и државну касу у колапсу. Па, шта кошта да кошта. А костур антифашизма није тешко вратити тамо где је таворило протеклих деценија. Ионако смо у политичку теорију унели једну новину: осим фашизма и антифашизма, увели смо (као први) појам анти-антифашизма.

Карикашура Горан Миленковић

Суноврат

Вероватно никад до сада, укључујући и Милошевићеву еру, није било оволико раскорака између државно-медијске пропаганде и стварности. У Милошевићеве време одвојиле су се биве две непомирљиве медијске групације (једна је била режимска пропагандна машинерија, а друга је била отворено антирежимска) и само се требало определити где ћете да пишете и шта ћете да читате. У том смислу, слагао се неко или не, медијска слобода је постојала.

А каква је ситуација данас? Ко се обавештава искључиво преко државних медија (а сви велики и главни могу се сматрати државним) убеђен је да држава Србија иде стазом напретка, после Арапа и „Београда на води“ стижу Кинези и брзе пруге (то нису оне чувене „брзе пруге Србије“ из деведесетих, него друге, нове) и верује да смо ми у свету једна јако цењена земља, чији углед све више расте и јача. А

за све што нас је евентуално негативно снашло, као што је смањење плата и пензија, крива је наравно претходна неодговорна власт.

Чињеница јесте да је претходна „демократска“ или „жута“ власт, како ко доживљава, зарад политичког компромиса са ПУПС-ом и кланом Кркобабића, мимо сваке логике повећала пензије, а ни плате у јавном сектору није замрзла, али је чињеница и да ова власт фактички „троши“ већ трећу годину, а још не знамо кад наступа тај тренутак кад она преузима одговорност и сматра се заслужном за досадашње и текуће резултате. Поготову што је сада, у смањењу тих истих пензија, подржава ПУПС и клан Кркобабића. А ипак се чекало скоро три године да се почне са исправљањем брљоти на претходне неодговорне власти. За то време промењена су три ми-

нистра финансија и пет министара привреде.

Шта се још за те три године догодило: борба против сиве економије свела се на трагикомично крстарење челника Пореске управе по сплавовима у пратњи камера, док највећи порески дужници остају узнемиравани од стране државе, од ММФ-а ни писма ни разгледнице, чека да види да ли ће Влада заиста скресати трошкове, на који начин њих не занима. Ребаланс буџета није објављен кад је обећано, од

силних најављених страних инвестиција за сада имамо само нето одлив од 800 милиона евра, што значи да се инвеститори повлаче, што онда подиже курс евра.

Па даље - проблем предузећа у таквом реструктурирању није ни начет, у јавним предузећима такође, а чак ни један једини јавни конкурс није завршен иако се стално најављује. Једино је задуживање порасло, па је јавни дуг сад скоро 22 милијарде евра.

Ни у реалном сектору ништа боље није – ненаплативи кредити привреди сад су око 29 одсто и питање је дана кад ће се ланчано пребацити и на грађане, пошто десетине хиљада људи или не прима плате, или прима минималце. Више нема ко ни да штеди – прошле године у једној великој банци на штедњу је уложен свега десети део суме уложене у 2008.

То су примери материјалног пропадања. За крај, пример моралног

пропадања: изузетан млади човек из Србије, са изузетним резултатима, примљен је на мастер студије на један од најпрестижнијих светских универзитета, али су му као невалидне враћене препоруке српских професора које је послао, и остављен му је рок да их замени кредибилним препорукама неке од међународних организација, иначе не може бити примљен. После афере са куповином диплома, фалсификовањем доктората и ћутањем државе, тај светски факултет је одлучио да препоруке српских професора не прима уопште. Неће да истражује ко је кредибилан, а ко је лопов и фалсификатор, па до даљег није кредибилан нико. Шокантно, али истинито.

Има ли, дакле, начина и снаге да се ово материјално и морално пропадање, које неки карактеришу и као суноврат, заустави док још није касно? Нема ко ни да одговори кад опозицији немамо, а власт упорно тврди да ми не пропадамо, него напредујемо.

Биљана Стейановић,
уредник маџазина „Нова економија“

Post Card

Dragi Kragujevčani,
izvolite posetiti nas u novom salonu prodaje
na Pivari, na istom mestu gde je pre 85
godina osnovana naša kompanija
SUNCE Marinković.
Za kupce stolarije u novom salonu obezbedili
smo brojna iznenađenja i poklone.

Prozori i vrata SUNCE
Dr. Jovana Ristića 132
34 000 Kragujevac
Srbija

SUNČANI pozdrav 034/330 870

suncemarinkovic.com

ЖИТОПРОДУКТ

Крагујевац, Војводе Путника 70
Телефони: 034 370 303
370 215, 370 072, 370 135, 370 192
zitoprodukt@nadlanu.com

Брашно по произвођачким ценама

Произвођачке цене,
гарантовани квалитет
белог, лиснатог,
печеног, замрзнутог
пецива

Све врсте хлеба и пецива у нашим објектима:
ТЦ Аеродром, Мала пијаца,
код улаза у Житопродукт,
у кругу Заставе,
у Улици Драгослава Срејовића 5

СЛЕДЕЋЕГ УТОРКА СЕДНИЦА СКУПШТИНЕ НА ИНИЦИЈАТИВУ 44 ОДБОРНИКА ОПОЗИЦИЈЕ

Одборници ће на предстојећем заседању расправљати о разрешењу председника Скупштине и његовог заменика, а уколико се истовремено затражи хитна седница, тајним гласањем ће се одлучивати и о избору градоначелника. Све то под претпоставком да се нова скупштинска већина потврди и на тајном гласању

Дан када ће коначно бити донета одлука о томе да ли ће кормило градске власти, после покушаја који су трајали пуне две године, најзад преузети Српска напредна странка, коју у тој намери сада подржава још пет партија и један покрет, је 28. октобар, када је заказана 23. редовна седница Скупштине града. Најважније тачке о којима ће се изјашњавати 87 одборника су разрешење и избор председника Скупштине града и његовог заменика, ако разрешења буде, за које је иницијативу поднело 44 оних који имају мандате у градском парламенту, а то би могла бити и нова скупштинска већина.

Прошлог понедељка овим поводом председник Скупштине града Саша Миленић одржао је састанак са шефовима свих одборничких група, када је и званично утаноачено заседање и утврђен дневни ред.

Очекује се и седница по хитном поступку

Мада су се у захтеву за сазивање седнице прва и друга тачка односиле на разрешења, а трећа на избор истих, извршена је корекција, па су ове тачке померене за по једно место.

Миленић објашњава да је ово морао да учини и да седницу отвори верификацијом мандата нових одборника, јер су неки из ових редова добили функције у Градском већу, због чега су морали да поднесу оставке на место одборника.

- Моја законска дужност је да на првој наредној седници извршим верификацију њихових мандата по законској процедури и не очекујем да би ту могло доћи до неких проблема, с обзиром да никада ни једна одборничка група није оспоравала верификацију мандата одборника, каже Миленић и додаје да то значи да од друге тачке дневног реда почиње оно због чега је седница и сазвана.

Он ће, као и до сада, председавати од почетка, па све до изјашњавања о његовом разрешењу, када његову улогу преузима заменик Милан Урошевић (СПО). Међутим, када дође на дневни ред тачка о разрешењу заменика, тада ће се вођење седнице укључити најстарији одборник и обављаће ову дужност све до поновног избора председника Скупштине и заменика. Очекује се да ће група од 44 одборника тада поднети и иницијативу за седницу по хитном поступку, где би гласало и о смени градоначелника.

Миленић, међутим, објашњава

Сад су битне процедуре

ЧЕКА СЕ ОЗВАНИЧЕЊЕ ПРЕГРУПИСАВАЊА: ОДБОРНИЦИ КРАГУЈЕВАЧКЕ СКУПШТИНЕ

МИНИМАЛНА ВЕЋИНА ПРЕТИ ДА СКУПШТИНА БУДЕ НЕСТАБИЛНА: САША МИЛЕНИЋ

сећа да је до сада само једном било заустављено тајно гласање, на захтев одборничке групе СПС, која је изразила сумњу да камерман телевизије која врши директан пренос стоји на таквој позицији да би могао видети како одборници гласају. Тог тренутка је заустављено гласање, камерман је прешао на друго место и гласање је настављено.

- Док ја водим Скупштину, сигурно неће бити пропуштено да се у процедури припреме заседања обезбеде максимални услови за тајност. Оно што може бити проблем управо те групе од 44 одборника је да због њихове хетерогености и недовољно учвршћених редова неко, ипак, жели да надзире гласање, што би било у директном нескладу са законима. То значи да неко жели да поручи

да свака седница по хитном поступку представља извесну сметњу за функционисање парламента, јер подразумева одређени процес припреме свих одборничких група и одборника, као и проучавање материјала, што хитни поступак онемогућава. Хитна седница може се заказати, рецимо, и у року од сат времена, па се одборницима потпуно одузима могућност припреме. Законодавац је предвидео одржавање такве седнице само у ситуацијама када се доводе у питање животи и здравље грађана или ако њеним неодржавањем може настати непроцењива материјална штета. Уколико захтев за њено одржавање стигне између два скупштинска заседања, тада председник Скупштине одлучује да ли ће седница бити хитна, али ако се поднесе у току саме седнице, онда је на Скупштини, односно одборницима, да се изјасне о томе.

■ Тајност гласања

Избор новог градоначелника спроводи се тајним гласањем, што је законски услов валидности читаве процедуре. Миленић под-

седника, бира се нови, а већ је одређено да ће то бити Милан Урошевић. У случају да потом хитна седница почне одмах и изгласа се неповерење градоначелнику, „пада“ и цело Градско веће, укључујући и градоначелника. Тада председник Скупштине предлаже новог кандидата за градоначелника и то искључиво из редова одборника.

ЗАШТО ЈЕ ЗЗШ ПОВУКАО ИНИЦИЈАТИВУ ЗА СМЕНУ ГРАДОНАЧЕЛНИКА

Да се Скупштини врати функција

На питање зашто је Заједно за Шумадију повукао иницијативу за смену градоначелника, коју је поднела пре СНС, Миленић као потпредседник канцеларије ЗЗШ објашњава да се они не боје да ли ће бити смењени са власти Веролоуб Стевановића и Заједно за Шумадију, јер су још увек одговорни за вршење власти и то на основу изјашњавања грађана на изборима за локалну самоуправу.

- Наш проблем је блокираност Скупштине града. Притисци централа из Београда заправо су довели до стварања једне нарасле групе одборника око СНС, која је први пут озбиљно угрозила изабрану већину, тако да парламент објективно не функционише. Примера ради, ми имамо, на основу одлука парламента, формирану комисију која треба да утврди предлог измена Статута града. Та комисија више не заседа. Последњи пут није имала кворум и речено је, док се ово не заврши, да је више и не сазивамо.

Ми смо желели да овом иницијативом вратимо функцију одлучивања и компетенцију Скупштине града, макар и о нашем трошку, по цени да смене градоначелника, само да профункционише парламент, објашњава Миленић.

Он сматра да се без избора власт може реконструисати или кориговати, али оно што чини њен идентитет мора опстајати у свим тим условима. Али, ако се потпуно преокрене политичка дефиниција парламента без избора, онда је то крај демократске процедуре. Веролоуб Стевановић није постао мит зато што га је неко наметнуо, тврди Миленић, него управо зато што су га грађани бирали неколико пута узастопно и том миту може опонирати неко други, али на исти начин изабран. Оваквим прекрајањем из Београда се чини зло за будућу политичку перспективу, чак и онима који то тренутно не виде.

МОЖЕ ЛИ БИТИ УГРОЖЕНА ТАЈНОСТ ГЛАСАЊА

Оживљавање Крцунове стратегије

То што одређене партије поручују својим одборницима да ће тачно знати како је ко гласао само су приче о евоцирању механизма Комунистичке партије приликом утврђивања власти из 1945. када је постојао такозвани Крцунов уређај за детекцију скривеног жита приликом откупа, објашњава Миленић. То је била обична бусола, али неписменим сељацима она је представљена као справа која проналази закопано жито. Отприлике, као Крцунова бусола функционише идеја да би неко могао знати како је који одборник гласао тајно.

Постоје гласине да су облици надзора над приватношћу појединаца вишеструко увећани и такве гласине, нажалост, немају само карактер гласине, него и неке чудне индиције које указују да би тако могло и бити. Све су то пропратни феномени једног друштва у дубокој регресији. Све оне демократске традиције оживљене од 2000. године толико су дубоко угрожене, а са друге стране, толико су оживели атавизми диктатуре из времена комунизма да они сада готово из несвесног делују не само на понашање појединца, него и друштва у целини, закључује Миленић.

одборницима да право које им гарантује закон за њих на тој седници не важи, тврди Миленић и додаје да ако га Скупштина разреши, не може са сигурношћу да тврди шта ће се даље дешавати. Обећава да сам неће поднети оставку, чак и ако буде сигуран да постоји већина за његово разрешење, јер жели да тај посао обави Скупштина.

О будућем раду парламента са минималном већином од 44 из великог броја политичких партија и покрета који је чине, Миленић каже да је тешко технички очекивати да ће, кад год је то потребно, сви бити у стању да дођу на седницу. Тако ће, практично, свака скупштинска седница боти пробни камен власти и скупштинске већине, што може довести до озбиљне нестабилности.

Вероватно да СНС рачуна на даље притиске, мисли наш саговорник, као и на одбровољавање опозиције да пређе у редове власти.

- Они који немају политичких амбиција и не рачунају ни са каквом политичком перспективом, вероватно ће бити спремни да о томе размишљају. Како ни један разуман човек то не чини без нужде, значи да није реч о процесу намањивања, већ о оном супротном – процесу принуде. Тако да су притисци, претње и уцене озбиљна пракса коју је у политички живот Србије вратила Српска напредна странка, коју нисмо имали од времена Комунистичке партије након освајања власти, каже Миленић, закључујући да ће због тога неко морати озбиљно да се суочи са одговорношћу када за то дође време.

Гордана БОЖИЋ

ДО КРАЈА ОКТОБРА ИЗВЕСНИЈА СУДБИНА „АУТОСАОБРАЋАЈА”

У ишчекивању садржине (нових) понуда

Незванично се сазнаје да је Агенција за приватизацију добила седам понуда за преузимање „Аутосаобраћаја“, па ће се о судбини крагујевачког превозника више знати крајем октобра, када истиче рок да се понуде обелодане

Пише Александар Јокићевић

Крагујевчани поново, као и крајем прошле године, немају аутобуску станицу, већ превознике траже на такозваном привременом стајалишту или у оближњим улицама. Већ месец дана, због искључења струје на основу дуга од око 700.000 динара (о старим дуговима за струју - касније) „Аутосаобраћај” стоји и све је ближи стечају.

За то време, радници, тачније синдикати, воде међусобни рат на тему ко је крив за пропаст предузећа, које је због огромних дугова данас остало потпуно без возног парка. А, највећи кривац је, очито, држава као претходни и потоњи власник.

Штрајк запослених, блокада улице и пруге према Краљевицу због неисплаћених плата, као и блокада аутобуске станице - започети октобра прошле године, окончани су пред Нову годину, па се веровало у бољитак од ове, 2014. године. Посебно што је тада држава изнова постала власник некада приватизованог „Аутосаобраћаја”.

Обећавана је помоћ новог власника, исплаћен је затим социјални програм за већину запослених који су добровољно желели да напусте предузеће, те је остало свега 157 радника, и са тим бројем веровало се у опстанак. Причало се и о стратешком партнерству или новој приватизацији чиме би добили и аутобусе, јер су стари возни парк, због дугова, пленили повериоци и радници који су већином посегли за судским мерама због неисплаћених зарада.

У међувремену, Главна аутобуска станица је поново почела са радом у мају, показало се да доноси приходе, али, као што је речено, већ у септембру „Аутосаобраћај” потпуно стаје.

Сабласни перони

Иначе, фирма Аутопревоз „Јањушевић” из Прибоја је пре неколико месеци преузела Главну аутобуску станицу, део аутобуских линија и радника, на основу једногodiшњег уговора о пословно-техничкој сарадњи, не би ли се очувала делатност „Аутосаобраћаја” до јединог спаса - приватизације.

Очекивано или не, али и тај потез је изазвао раздор између радника и сукоб два синдиката, Слободног и Самосталног (први су за, други против овакве пословно-техничке сарадње), руководство је у ових непуних годину дана често смењивано или су подношене оставке.

Ипак, како-тако возило се, споро, неизвесно, али ипак, возило. Тек „маказе” ЕПС Снабдевања стављају тачку на досадашњу судбину некада највећег превозника овог дела Србије.

Иако су станица и перони сабла-

ТЕК ДА ИМА ОДАКЛЕ ДА СЕ КРЕНЕ: ПРИВРЕМЕННО АУТОБУСКО СТАЈАЛИШТЕ

сно празни, (недалеко одатле је привремено аутобуско стајалиште, аутобуси и путници), трафике и киосци других превозника покушавају да раде. У једном од њих је и Аутопревоз „Јањушевић”, грађани на овом киоску могу да добију информације о поласцима на линијама које „Јањушевић” вози.

Ту се, по договору, налазимо са

мо да радимо. Други синдикат је упорно био против сарадње са „Јањушевићем”.

Навешћу пример: у мају, приходи на станици су износили око 10 милиона, а новац је одлазио на деблокаду главног рачуна „Аутосаобраћаја”, не за наше плате. У јуну, јулу и августу приходи су били укупно око осам милиона динара,

МИЛИОНСКИ ДУГОВИ ЗА СТРУЈУ СА „ФАНТОМСКИХ” СТРУЈОМЕРА: СРЕЉКО АЛЕКСИЋ

председником Слободног синдиката Сузаном Марковић, која објашњава да се на Главној аутобуској станици ипак ради, али и додаје да је оваква станица срамота за четврти град у Србији.

Круже углавном незваничне информације и приче рекла-казала, чули смо да је послато седам понуда за преузимање „Аутосаобраћаја”, сазнаћемо детаље крајем октобра, када је рок за отварање понуда. У међувремену, „Јањушевић” својим аутобусима одржава неке наше поласке. Превозничка фирма из Прибоја је заинтересована и за куповину „Аутосаобраћаја” или да и даље плаћа закуп аутобуске станице и линија, објашњава Марковић.

Шта ће бити наредних дана тешко је предвидети, а председница Слободног синдиката подсећа да је уговор о постојећој пословно-техничкој сарадњи био потпуно у складу са законом и у интересу радника.

То је за синдикат најбитније, радници не би остали без посла, а и наведено је, уколико послодавац, односно „Јањушевић” не испуни предвиђене обавезе, обраћамо се Агенцији за приватизацију са захтевом да се уговор раскине. Последњи минималац је иначе исплатила држава 20. фебруара, и од тада смо без динара, мада ни то није био довољан разлог за неке да покуша-

мада треба рећи, перонске карте су, без решења билетара, продавали сви, чак и возачи. Томе је опет, кумовао други синдикат. Директори су у међувремену долазили, па подносили оставке.

- Мало, мало, па запослени кажу

ДОНОСИЛИ ЗАРАДУ - САД САБЛАСНО ПРАЗНИ: ПЕРОНИ НА ГЛАВНОЈ АУТОБУСКОЈ СТАНИЦИ

сет претходних година. Али, суочио сам се са још нечим. Дужимо се са пет бројила која физички не постоје. Сви се сећамо да су до пре шест-седам година код каменог моста били киосци „Аутосаобраћаја” - поновићу, већ годинама их нема, а рачуни нам стижу. Аутобуска станица у Наталинцима не ради такође седам година, дужне нас са 600.000 динара. Пре три године је исељена ауто-база у Станову, и даље нам стижу рачуни за струју, пре отприлике 40 година плаћу у улици Светозара Марковића је продат Ауто-мото савезу, стиже нам задужење за струју. Кажу, струјомери нису одјављени, на-браја директор Алексић.

Ипак, оптимиста је, јер потврђује да је Агенција за приватизацију добила седам понуда. Осим тога, Алексић је на адресе 27 превозничких фирми у Србији, како сам каже, сваке чији су подаци били доступни на Интернету, електронском поштом послао позив за преузимање.

-То сам урадио у најбољој намери, у жељи да сав уложен труд не буде узалудан, да избегнемо стечај. Радимо волонтерски, већ трећи месец сам овде без плате, само имам трошкове. Сваки одлазак у Београд, у Агенцију за приватизацију, плаћам из свог џепа, али на страну то. Верујем да има озбиљних понуда, знам да је било и неозбиљних, од физичких лица, такве су три од седам које је добила Агенција за приватизацију. По моделу - за један долар или евро, уз опис државних потраживања и гаранције да ће предузеће да ради. Какве гаранције постоје осим речи, пита се директор Алексић.

Како он каже, иако је 30. октобар датум за отварање понуда, можда ће све потрајати до краја ове године - у најбољем случају.

Биће потребно неко време да се понуде погледају, ако се томе озбиљно приступа. Такође, како сам у међувремену учио бројне пропусе у пословању „Аутосаобраћаја” претходних година очекујем да ће се држава и тиме позабавити, закључује Алексић.

САМОСТАЛНИ СИНДИКАТ „АУТОСАОБРАЋАЈА”

Питања уместо договора

Вршилац дужности председника Самосталног синдиката Срђан Илић не жели да се осврће на опаске Слободног синдиката, али, како каже, зарад истине, пита:

-Самостални синдикат није подржао блокаду пута и пруге и блокаду аутобуске станице пре годину дана. Зар после десет месеци нерада за нешто окривљују нас? Нека се испита ко је крив за пропаст предузећа.

О Аутопревозу „Јањушевић” такође не одлучује Самостални синдикат већ Агенција за приватизацију, ако изабере ту понуду, нека ради. Нико то не спречава. Али, када нас већ прозивају из Самосталног синдиката, рећи ћу, колико знам, уговор о пословно-техничкој сарадњи није потписан, „Јањушевић” има стари уговор о кооперативном одржавању полазака, да вози 50 одсто наших линија. Ипак, од 84 одржава 15 полазака, док су остали одавно стекли услов за брисање из регистра Министарства саобраћаја.

Ко је претходних месеци радио на аутобуској станици, ко је наплаћивао карте, опет није питање за Самостални синдикат, подсетићу да је, после штрајка и нерада, станицу „свечано отворио” Слободни синдикат уз, хајде да тако кажемо, подршку са републичког нивоа.

Став Самосталног синдиката у једном тренутку био је, а и данас је, да држава понуди други круг социјалног програма, тражимо сва права за преостале раднике, категоричан је Илић.

СИНДИКАЛНО ОРГАНИЗОВАЊЕ КОД ПРИВАТНИКА (5)

Синдикат у ФАС: шта (ни)је тачно

У досадашњим разговорима о организовању синдиката у приватним и приватизованим предузећима највише контроверзи односило се на положај и улогу синдиката у Фијат аутомобилима Србија. О свему томе и још понечему одговоре и коментаре потражили смо у разговору са Зораном Марковићем, председником Самосталног синдиката ФАС-а.

Пише Милош Јовановић

За почетак мало подсећања. Прича о Самосталном синдикату у „Фијату“ у Крагујевцу почиње још потписивањем Меморандума 2008. године, када је почела производња модела „пунто“. Тај посао реализован је посредством фирме „Застава ауто“ и тада су радници Заставе аутомобила радили услужно за „Заставу

на почетку разговора, Зоран Марковић.

– Одмах по преласку наших чланова синдиката у ФАС, ми смо кренули са регистрацијом у складу са законом у Министарству – тада је то било рада и социјалне политике. Већ у октобру 2010. године ми смо постали једини репрезентативни синдикат у ФАС-у и у децембру те године са „Фијатом“ је потписан први колективни уговор који је важио три године, потписао га је тадашњи председник Зоран Михајловић. У том тренутку у компанији „Фијат“ постојала је још једна синдикална организација, то је био АСНС, међутим њихова ре-

гистрација је извршена пре 2. фебруара, односно у време када је радио само Ђовани де Филиппис, који сигурно није био члан тог синдиката. Зато је на основу законске одредбе о минимуму запослених у чланству као услову за регистрацију у компанији или предузећу дошло до оспоравања од стране компаније „Фијат“. Ми као синдикат који се озбиљно бави својим послом нисмо се мешали у то. Колико је нама у знању у ФАС има неколико регистрованих синдикалних организација које за сад немају репрезентативност јер у складу са законом морате да имате 15 посто од укупног броја запослених да бисте били репрезентативни, објашњава Марковић.

Он даље наводи да као једини репрезентативни синдикат настоје да сарађују са другима који имају иоле већи број чланова, бар до 10 посто запослених у чланству.

– Имамо сада тако Синдикат аутомобилске индустрије Србије, некадашњи Заставин синдикат, који броји нешто мање од десетак посто, и са њиховим председником Драганом Остојићем имамо одличну сарадњу, често се и договарамо, а имамо и заједничких акција. Са синдикатом Независност, то је Чанак овгранак, имамо исто солидну сарадњу, с тим што они, колико ја знам, немају активне чланове у ФАС осим регистрације и именованог председника, наводи Марковић.

Компанија је одмах заузела јасан став: она се баве производњом, пласманом производа, маркетингом, а синдикат искључиво ради у интересу запослених.

– И оно што дајемо као изјаве односи се на запослене, не на произ-

„ Зоран Марковић: Није тачно да ми само нападамо Владу, већ од државе, која је сувласник 33 посто „Фијата“, тражимо много ангажованије учешће у решавању наших проблема, који ће због пада продаје бити све већи уколико не дође нови модел

водњу, јер та прича кад се синдикат мешао и у производњу, и у продају, и у друге пласмане, у новим условима је превазиђена и депласирана. Са пословодством имамо коректну сарадњу, тако да разговарамо о свим проблемима који настају у производњи или због застоја у раду. Ево, сад је био такав случај, ми смо до годишњег одмора, до августа, имали пуну производњу, осим оних застоја због невремена и кад су каснили делови из Италије. Сад смо дошли у другу позицију, па имамо проблема око пласмана возила. У тим условима прво се обавештава синдикат о нерадним данима, правимо заједничке планове како да заштитимо раднике, тако да имамо могућност да у тим разговорима са послодавцем покушамо да остваримо што повољније услове за наше запослене, каже Зоран Марковић.

■ Државни (не)рад

На опаску да Самостални синдикат ФАС-а, кад пали „црвену лампицу“ за упозорење партнерима у послу, то углавном чини према држави, да би држава затим разговарала са пословодством, Марковић одговара:

– Са послодавцем који је већински власник, а то је „Фијат“ са 67 посто, ми смо већ направили договор. И колективни уговор и договор. И кад се јави неки проблем, прво то одрадио са пословодним руководством у кругу саме компаније. После тога тражимо и од државе да и она узме учешћа јер држава је основним уговором преузела обавезе око ауто-пута, железнице, заобилазнице, тунела, много шта је требало већ да буде завршено, а није, па смо онда почели да прозивамо и Владу Републике Србије. Влада има два члана у Управном или Надзорном одбору ФАС-а, некад је био управни, а сад је надзорни, и председник Надзорног одбора је њен представник, то је неки Дани-

ИЗБОРНА ГОДИНА

По Заставином моделу

– Самостални синдикат ништа није мењао унутар организације, иако смо имали увид у то како раде други синдикати. Код нас су на сваких пет година избори, ево ми сад радимо избори. Како? Поделили смо фабрику на синдикалне целине, имамо Монтажу, Лакирницу, Каросерију, Пресерај, Одржавање, Логистику, Квалитет – то су све значи синдикалне подружнице које постоје у ФАС-у. И за сваку синдикалну подружницу држимо зборове, и то по сменама, то се баш сада ради јер првог октобра су званично почели избори у Самосталном синдикату и трају до 30. новембра. Иду прво од организације, па после тога иду градови, па региони и тако све до врха.

Послодавац нам се не меша, чак је обећано да ће одређени број запослених бити ослобођен обавеза на радном месту на дан гласања, они ће да буду изборна комисија и бити крај гласачких кутија. Значи, послодавац нам се не меша у рад синдиката, што је добро. Е, сад, синдикат се меша мало у интересе компаније, али то је наш посао, ми само тражимо да наши радници раде, јер од тог рада живе, каже прво човек Самосталног синдиката у Фијат аутомобилима Србија.

ло Цицмил, који се, колико је мени знано, никад није појавио у фабрици, никад није контактирао синдикат, никад није контактирао никога. Нема везе што „Фијат“ има пет чланова, а Република Србија два на основу 33 посто власништва, значи они могу увек да прегласају, али ако имате човека који је задужен испред Владе да буде у Надзорном одбору, а њега ни фактички нема, тражили смо, не да директно Влада, већ надлежни из државе једноставно да кажу шта је „Фијат“ урадио, где је оних пет посто резервног дела за целокупну производњу „Фијата“ који стоји у основном уговору, шта је „Фијат“ одрадио, шта је одрадила држава, а не само да чекамо. Није тачно да ми само нападамо Владу и кажемо дајте паре или слично, јер држава даје колико је сувласник, то су 33 посто, остало финансира „Фијат“, али тражимо њено много ангажованије учешће у решавању наших проблема који ће због пада продаје бити све већи уколико не дође нови модел, оцењује Зоран Марковић.

Што се тиче констатације да у Фијат аутомобилима Србија постоје запослени „на сталном раду“ у синдикату, а да тога нема у матичним „Фијатовим“ фабрикама, Марковић објашњава да су они у старту успели да обезбеде положај синдиката сличан оном који су синдикалци имали својевремено у „Застави“, наравно у мањем обиму, и у складу са законима ове земље.

– У Италији закон мало другачије решава организовање синдиката у фабрикама, код њих су по закону синдикати ван фабрике. То не значи да у Италији нема синдиката у фабрикама, има их, али су им по правилу канцеларије ван фабрике, то им је по закону тако. Ми смо успели да у складу са нашим законним синдикатом организујемо у самој фабрици и ја ту не видим ништа спорно, закључује Марковић.

ПОСЛОВОДСТВО СЕ НЕ МЕША У РАД СИНДИКАТА

ауто“. У то време у Застави аутомобилима постојао је Самостални синдикат и још неколико синдиката. Затим следи иницијатива, па долазак „Фијата“ са моделом 500Л.

■ Једини репрезентативни

Од тада почиње и процес прилагођавања синдикалних организација раду у приватизованом предузећу чији је већински власник инострани концерн.

– „Фијат“ је у Србији све до 2. фебруара 2010. имао само једног запосленог, то је био генерални, или вршилац дужности, како год да га зовемо, господин де Филиппис, а од 2. фебруара па у два наредна месеца око 1.000 радника некадашње фабрике Застава аутомобили, на основу тамо неких тестова које су радили сви запослени, прелази у ФАС тако да је 2. фебруара званично почела да постоји компанија Фијат аутомобили Србија, подсећа

ФИЈАТ 500Л У РУСИЈИ

Још увек само најава

– Ми поздрављамо, како каже премијер, дрзак захтев ка председнику Путину да Русија дозволи бесцарински увоз модела 500Л. Ипак, то је за нас обичне раднике још увек само најава. Каже се „размотриће се“ таква могућности. А нама у овом тренутку тако нешто много би значило зато што имамо слабији пласман, не само ми, него скоро све аутомобилске индустрије у свету. Једноставно, то је за нас један нови посао и ми очекујемо да ћемо самим тим да имамо и већу упосленост. Засад се углавном шпекулише колико је то хиљада аутомобила. Што се синдиката тиче ми бисмо волели да је то и 100 хиљада, ми можемо без проблема годишње да радимо 120 хиљада аутомобила.

Оно што је нама, међутим, неопходно јесте нови модел и зато треба да се створи такав амбијент да у Србију дође нови модел. Сам Маркионе је изјавио да има слободне капацитете у Пољској и у Србији, тако да ја очекујем да ћемо у што скорије време да добијемо нови модел јер без њега у оваквој тржишној

ПРОДАЈА РУСИМА ЗНАЧИЛА БИ МНОГО

ситуацији не можемо да очекујемо неки велики пласман нашег постојећег производа. А то не доноси ништа добро запосленима који од ове фабрике живе. Да подсетим, у ФАС-у и код коопераната у Крагујевцу ради око пет хиљада људи, закључује Зоран Марковић.

АСОЦИЈАЦИЈА ПРИВАТНИХ ЗДРАВСТВЕНИХ УСТАНОВА

Држава да уступи део пацијената

Пише Јаворка Станојевић

Међу свим негативним рекордима којима је, током у недоглед продужене транзиције, Србија успела да се заштити посебно места припада чињеници да квалитет здравствене заштите већ годинама чврсто држи последњу позицију на европском континенту. Здравље према дефиницији Светске здравствене организације „није само одсуство болести, већ психичко, физичко и друштвено благостање” и представља предуслов развоја,

Свесни да у здравственој каси нема довољно новца чланови Асоцијације за сада траже да им држава уступи део пацијената са све дужих листа чекања, а услуге би РФЗО платио по истом принципу како то чини када су у питању државне здравствене установе

државних институција, ипак је све изненадио податак Светске здравствене организације по коме чак 38 одсто новца које грађани Србије потроше на здравствену заштиту заврши у каси приватних ле-

живе од здравственог динара решили су да оснују Асоцијацију приватних здравствених установа и пракси која, за разлику од Приватне лекарске коморе, не заступа лекаре, него институције које се

за све да би се пацијентима дала могућност да бирају где и код кога желе да се лече, директор Секретаријата др Предраг Стојичић каже да пре тога треба прецизно дефинисати мапу пута којим се стиже до овог циља.

- Иако је борба за пацијенте један од наших приоритета, први наш корак ипак није залагање за већи део колача којим Републички фонд здравственог осигурања подмирује потребе лечења становништва. Пре тога желимо да, заједно са партнерима из државних институција, направимо уређен систем у коме ће правила, која неће бити подложна сталним изменама, бити унапред дефинисана. Кораци које већ предузимамо подразумевају пописивање капацитета и ресурса којима приватни сектор располаже. Када будемо имали овакву личну карту, која ће показивати колико простора, људи, опреме, постеља...можемо понудити покушаћемо да нађемо саговорника у Министарству здравља, како бисмо усагласили план мреже развоја приватне праксе. На овај начин би приватници могли да планирају где ће започињати бизнис, али и да са одређеном сигурношћу пројектују развојне планове, јер ће имати представу о томе која врста услуге је потребна највећем броју пацијената у одређеној средини. Пошто су сада највећи потенцијали приватне праксе концентрисани у Београду у активности на прављењу плана мреже су укључени представници свих 25 региона, јер сматрамо да је то најбољи начин да људи који желе да развијају посао то раде

ВАНТЕЛЕСНА ОПЛОДЊА ДОБАР ПРИМЕР:
ДР ПРЕДРАГ СТОЈИЧИЋ

са овереном књижицом моћи да бира код кога ће се лечити близу. Због тога, за сада, рачунају само на могућност да им држава уступи део пацијената са све дужих листи чекања на поједине захвате и дијагностичке процедуре. То би функционисало тако што би пацијент, уместо да чека, добио услугу приватног доктора коме би РФЗО платио по истом принципу како то чини када су у питању државне институције. Стојичић сматра да искуство са поверавањем вантелесне оплодње приватним клиникама доказује да би такви аранжмани могли да буду обострано корисни.

■ Питање цена

Мада звучи и логично и изводљиво, директор Лекарске коморе Србије др Драган Делић сматра да се пре тога мора решити врло важно питање цена здравствених услуга које у државном сектору никада нису имале економску оправданост.

- Наш народ још увек живи на реликвима социјализма у коме је здравство било бесплатно за све, а власт упорно избегава да му каже да је здравствени систем веома скуп и да нема јефтине здравствене заштите. Уместо тога ствара се приватна благостања у коме свако, па и 1,3 милиона грађана који не плаћају ни динар здравственог осигурања, може да рачуна да ће већину здравствених услуга добити о трошку државе. Да би та врста социјалног вентила функционисала терет је сваљен на плаћа запослених у здравству. Због тога преглед лекара који се школовао дуже од било ког државног службеника, кошта 180, а услуге универзитетског професора се наплаћују 320 динара. Имајући ово у виду не верујем да би и приватници пристали да раде за тако мале паре, јер би тако себи направили медвеђу услугу. Зато се, пре укључивања приватног сектора који свакако има значајне потенцијале које чине врхунски стручњаци и савремена опрема, здравство мора поставити на здраве економске основе којима ће се прецизирати шта спада у основну здравствену заштиту која мора остати доступна свакоме, а шта ће морати да се плаћа, каже Делић.

Док власт не скупи храброст да нас суочи са истином да неолиберални капитализам, који нам се нуди као једина алтернатива, нема лице хуманости на коју смо навикли, јер у систему у коме је све подређено интересу профита и здравствене услуге су роба која има своју цену, дотле ће и приватно здравство служити као издувни вентил и чувар привида социјално одговорне државе. Грађани, који то могу, из свог чепа ће плаћати оно што би требало да добију бесплатно, а држава ће се правити да не примећује да болесним људима годишње закине више од трине новца који је дужна да одвоји за њихово лечење.

унапређења и просперитета једне државе.

За разлику од земаља које су то препознале, Србија је и ову област претворила у део партијског плена којим се намирују политичке амбиције и обезбеђују радна места оданим кадровима, а становништву нуди илузија бесплатног здравства доступног свакоме.

Од када је некадашње национално здравство, која је почивало на принципу колективне солидарности, подигнуто на „виши ниво” јавног здравства које је, показало се, постало идеално тле за афирмацију интереса фармацеутске индустрије, лоповлук и корупцију, све више грађана је принуђено да, поред издвајања за здравствено осигурање, плаћа услуге приватних доктора, болница, апотека и лабораторија.

Иако је куцање на врата приватника постала уобичајена пракса дела пацијената суочених са компликованом процедуром и предугачким чекањем на помоћ

кара, апотекара и лабораната. Реч је, наравно, о новцу који грађани дају из сопственог чепа прихватајући на своја плећа растерећење здравствене касе и помоћ развоја приватног сектора. Упркос небризи државе тај сектор успева да, као самоникла биљка, нађе место за раст у све већим пукотинама које не успева да попуни државни здравствени систем.

■ Више од 100 установа

Пошто је национални Институт за јавно здравље Др Милан Јовановић Батут” последњу „Процену приватног сектора у здравству” радио још 2009. године у овом тренутку нико поуздано не зна којим кадровским и просторним потенцијалима располаже и коју опрему поседује ово „ванбрачно чедо здравственог система Србије”. Како је, током скоро дводеценијске борбе да се интегришу у здравствени систем неопходност системских решења постала све очигледнија, приватници који

ЗДРАВСТВО ПОСТАВИТИ НА ЕКОНОМСКЕ ОСНОВЕ:
ДР ДРАГАН ДЕЛИЋ

баве пружањем здравствених услуга.

Мада је јавност разумела да ће се и ова Асоцијација, која окупља више од 100 болница, поликлиника, ординација и апотека, првенствено залагати за једнаке услове

тамо где посла има и где ће га и у будућности бити, каже Стојичић.

Свесни да у здравственој каси нема довољно новца да се подмире потребе јавног и приватног система чланови Асоцијације не верују да је дан када ће пацијент

ДР НЕДЕЉКО ВЕЗМАР

Неисплативо спуштање цена

Власник крагујевачке приватне поликлинике др Недељко Везмар, који у Управном одбору Асоцијације приватних здравствених установа заступа интересе колега из региона Шумадије, сматра да ће процес европских интеграција приморати државне органе да здравствени систем ускладе са начелима Европске уније. То ће, према његовом мишљењу, захтевати измене закона у којима Асоцијација жели активно да учествује. Овај дугогодишњи приватник, који се не жали на недостатак посла, истиче да му, као и већини колега, смета што не постоје јасно прецизирана правила и правни оквири на основу којих би могао да прави дугорочне развојне планове. Др Везмар, такође, не очекује да ће у скоријој будућности пацијенти моћи да бирају коме ће дати свој новац намењен здравственом осигурању, јер за то не постоје економске претпоставке.

- Све док се не покрене производња и док становништво довољно економски не ојача већина грађана неће бити у стању да плати реалну цену здравствене услуге. На другој страни приватнику, који је уложио свој новац у зграду и опрему, који плаћа раднике и порезе, неће бити исплативо да спушта цену како би за много више рада добио исто, или тек мало више новца. Такође, не треба подгрејавати илузију

да ће време када ће свако моћи да бира где ће се лечити бити време благостања, у коме неће бити листи чекања, јер то није случај ни у много богатијим друштвима. Мени је летос долазио наш човек из Шведске коме су тамошњи доктори казали да на операцију простате мора да чека годину дана, или да оде у Норвешку и да за то издвоји поприличну суму новца. Значи, и тамо се чека, и тамо се плаћа и, што није нимало неважно, у многим европским земљама велики проценат становништва себи не може да приушти адекватну здравствену негу јер или немају осигурање, или оно не покрива скупље захвате.

Због тога ми у Асоцијацији сматрамо да би држава озбиљније могла да се позабави потенцијалима развоја здравственог туризма у који не би морала пуно да улаже, јер је приватни капитал изградио потребну инфраструктуру, а који би могао да донесе доста новца од пацијената из земаља у којима је здравство много скупље и услуге врхунских стручњака какве ми нудимо често недоступне већини грађана.

НОВИ ПОДАЦИ О СТРЕЉАЊУ У КРАГУЈЕВЦУ

Имена у заборављеним црквеним књигама

Радећи на истраживањима о хаџијама са ових простора Виктор Бејатовић наишао је на нове податке о жртвама шумаричког стрељања у црквеним књигама. Већ на прелиминарним проверама показало се да неких од тих имена нема на коначном списку стрељаних

Етара је истина да једна прича рађа другу. То правило обистинило се и у нашем, крагујевачком случају. Наиме, радећи на сакупљању грађе за своју изложбу о хаџијској пракси на овим просторима током протеклих векова (о чему смо исцрпно писали у претходном броју) и именима и генералијама поклоника на Христовом гробу, Виктор Бејатовић, етнолог и антрополог Народног музеја, дошао је до нових података и имена жртва шумаричке трагедије.

У оквиру истраживања о потомцима хаџија који су између осталих стрељани на стратишту у Шумарицама, наишао сам на имена стрељаних људи 1941. године која се не поклапају са званичним списком пострадалих. Већ на први поглед зачутила ме је чињеница што се та имена налазе уписана у црквене књиге и хронолошки се не поклапају са временом које су ти регистри преминулих покривали, почиње причу Бејатовић, који је у Историјском архиву Шумадије прегледао регистре упокојених Храма Светог духа (који Крагујевчани у жаргону зову Стара црква) а који су били предвиђени за период од 1886. до 1922. године, дакле, чак две деценије пре стрељања.

У овим регистрима све је вођено хронолошки, прецизно и тачно, све до 1922. године и то је период за

који су ове црквене књиге (што се јасно види и на њиховим корицама) биле намењене. Изненада, после сваког слова азбуке са подацима преминулих парохијана до 1922. године и закључених у том периоду „изронила“ су нова имена и презимена погубљених на шумаричком стратишту.

■ Непоклапања са званичним списком

Реч је о две књиге из старе цркве у којима су једноставно дописани стрељани 1941. године. Нисам одмах схватио о чему се ради, јер је у питању велики број људи. Консултовао сам колеге из Архива и они су ми рекли да су у питању књиге које им је предала матична служба Скупштине града, као и да их до сада нико није узимао у било какву обраду, нити из њих црпео податке и грађу, наставља Бејатовић, додајући да је интригантно што су сва имена упокојених парохијана до 1922. године вођена лепим рукописом, са очигледном намером та ти ре-

гистри сем протоколарне имају и естетску вредност, а да су сва имена пострадалих 1941. године унета и уписана у очигледној журби.

Логична претпоставка је да су свештеници сматрали да Немци и њихови сарадници неће прегледати црквене књиге које су старе и већ архивирани, те су у њих, желећи да сачувају од заборава, преписивали на брзину и са нама непознатог оригиналног документа имена стрељаних, сматра он.

То га је заинтриговало и као човека и Крагујевчанина, али и етнолога и антрополога.

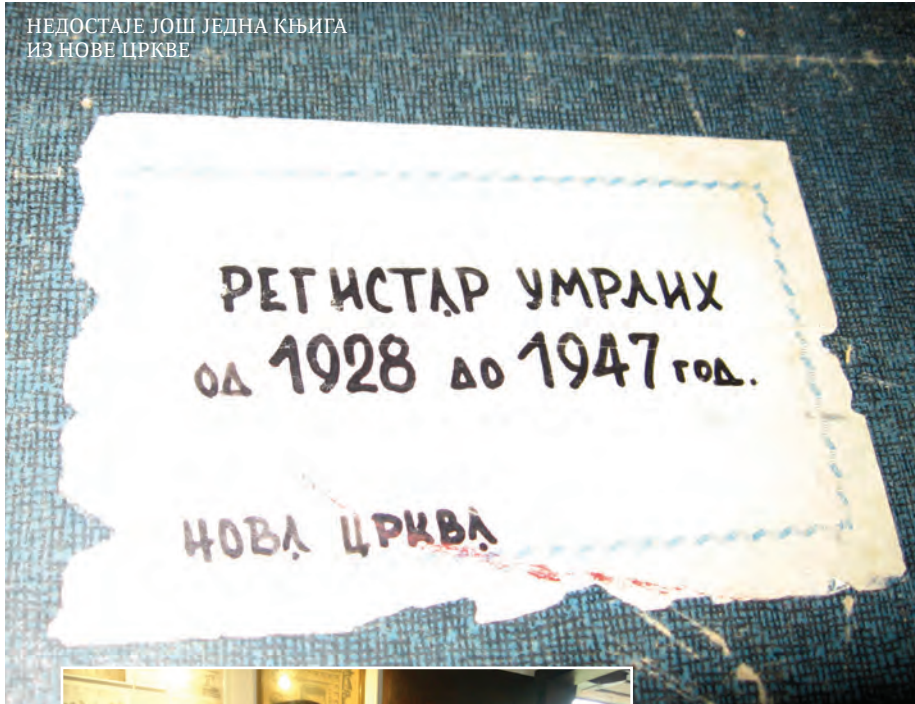
У питању је заиста најбољња крагујевачка тема, а такође и наша струка не може да занемари физичко уништење било ког народа, а камоли свог сопственог. Такву тему нико не би игнорисао. Дошао сам на идеју да проверим какви су то спискови и да ли су подаци у њима веродостојни, истиче саговорник ову „коллатералну корист“ која је искрсла из његовог истраживачког рада о хаџијама.

Већ прве, елементарне провере, јасно су показале да се неколицина имена у овим списковима „изронили“ из старих црквених књига не налазе у досадашњим списковима и евиденцијама стрељаних у Шумарицама од којих је најкомплетнији и најкомпетентнији објављен у књизи преминулог историчара Станише Бркића „Име и број“.

Такође, у свом даљем истраживању Бејатовић је пронашао и сличне протоколе из Нове цркве за период од 1928. до 1947. године у којем су стрељани у Шумарицама хронолошки унета у време када се погибија догодила.

Проблем је што сам ја пронашао само једну од две такве књиге из Нове цркве. У матичној служби Скупштине града „води се“ да је друга обрађена и предата Исто-

НЕДОСТАЈЕ ЈОШ ЈЕДНА КЊИГА ИЗ НОВЕ ЦРКВЕ

ВИКТОР БЕЈАТОВИЋ – ПРЕДЛАЖЕ САРАДЊУ ИСТОРИЧАРА И АНТРОПОЛОГА

ријском архиву, али тамо за њу нико није чуо нити је видео. Надам се да ће се однекуда појавити и искрнути јер је немогуће да таква једна књига нестане, сигуран је наш саговорник који је из ова три доступна протокола из обе (у време масакра) крагујевачке цркве реконструисао 1.916 стрељаних лица.

Одступања која се јављају приликом провере података из црквених књига и званичног списка у Спомен парку нису велика, али је за нас значајно ако је у питању и једна жртва. А, очигледно је да се код сваког слова азбуке у овим црквеним протоколима јавља по неколико имена којих нема у коначном списку пострадалих,

Постоји немачка наредба из јула 1942. године у којој њихова команда налаже да се промени начин смрти у документима и списковима пострадалих. О тој и таквој наредби је и Станиша Бркић писао у својој књизи „Име и број“. Потврду о томе имамо у преписци у којој београдски Гестапо тражи податке за неко лице у Крагујевцу, а овдашњи огранак немачке тајне полиције им одговара да „лице сигурно није стрељано 1943. године, али да нису у стању да провере да ли је стрељано 1941. године у Шумарицама јер су ти подаци уништени по наредби од прошле године“, наводи Бејатовић, додајући и да су после Другог светског рата нове власти 1945/46. године одузеле све црквене књиге и однеле их у своје матичне службе по општинама.

Оне од тада нису биле у рукама свештеника, а питање је у чијим су рукама биле, у коју сврху и да ли је ико и користио.

Један део ових изузетно драгоцених и корисних књига је у зачуђујуће лошем стању. Преко имена је нешто сечено, па потом лепљено, крпљено... Постоји доста страница које су механички оштећене. Ипак, оно што је најважније за грађане Крагујевца је да се сва пописана имена јасно могу прочитати, сматра Бејатовић.

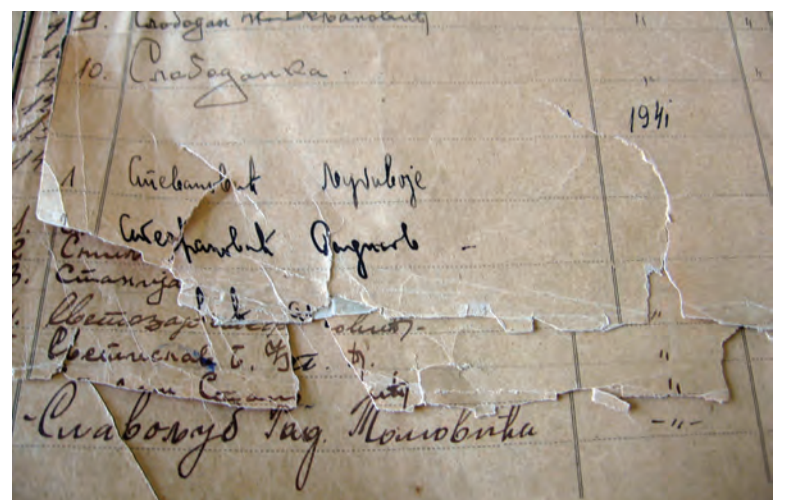
Он у свом раду предлаже интегралну научну сарадњу.

Суштина мог рада није да злонамерно нападам историјску струку већ да иницирам добронамерну сарадњу. Очигледно је да је историја, искористивши своју методологију и исцрпевши историјске изворе, понудила одређени број жртва шумаричког стрељања. Ја предлажем нову сарадњу две научне дисциплине, историје и антропологије, што је пракса свуда у свету. На тај начин би уз помоћ физичке антропологије, веома блиске форензичкој, коначно одали пуно и заслужено поштовање жртвама стрељања и разбили енигму са којом се и данас после више од седам деценија калкулације, да ли је стрељано две и по или седам хиљада, истиче Бејатовић, наглашавајући да је оваква пракса свуда у свету, на познатим стратиштима и концентрационим логорима показала добре резултате, а и да у нашој држави при београдском Медицинском факултету постоји лабораторија за антропологију, на челу са докторком Маријом Ђурић, која је

231	Лаура	Косовић	1941/09.
246	Недељко	Недељковић	
281	Милана	Вујковић	
323	Билана	Њежић	
333	Милана	Њежић	
354	Милана	Њежић	
378	Недељко	Њежић	
411	Милана	Њежић	
422	Новка	Србковић	
448	Милана	Њежић	
485	Милана	Њежић	
63	Новка	Њежић	
10.	Милана	Њежић	

РАЗЛИКА У РУКОПИСУ - ИМЕНА СТРЕЉАНИХ УНОШЕНА СУ У ОЧИГЛЕДНО ВЕЛИКОЈ ЖУРБИ ИЗ НЕПОЗНАТОГ ОРИГИНАЛНОГ ДОКУМЕНТА

Новка	Србковић	1941
Милана	Њежић	70 47
Милана	Њежић	92 181
Милана	Њежић	19 164
Милана	Њежић	36 31
Милана	Њежић	18 16

НЕМАРАН ОДНОС ПРЕМА ДРАГОЦЕНОЈ ИСТОРИЈСКОЈ ГРАЂИ - НЕКИ ОД ПРОТОКОЛА МЕХАНИЧКИ СУ УНИШТАВАНИ

тврди Бејатовић који је своје истраживање преточио у рад - Прилог за историју и антропологију - „Физичко уништавање становништва Крагујевца, октобар 1941.“ као „Проблематика установљавања тачног броја стрељаних грађана и ослањања само на архивску грађу“ који ће ускоро бити објављен у „Шумадијским анализима“ - часопису нашег Историјског архива.

■ Сарадња историје и антропологије

У њему Бејатовић појашњава како је дошло до оваквог размимилажења у списковима стрељаних и о неким спорним историјским изворима и до сада коришћеној историјској грађи.

већ „обрађивала терене“ са сличном проблематиком.

Јевреји су на тај начин проучили (и данас још проучавају) сва своја стратишта широм Европе и све податке обједињују у Израелу, наводи Бејатовић који у закључку свог рада разматра и статус Шумарица као јединог хришћанског гробља на свету са којег су наредбом послератних власти током једне ноћи почупани сви крстови које су поставили породице пострадалих.

Хоће ли се наћи средстава, као и уопште интересовања, за овако мултидисциплинарни приступ и обједињене резултате историје и антропологије остаје да сазнамо после објављивања „Анала“.

Зоран МИШИЋ

НИЈЕ САМО ЕВЕРЕСТ ИЗАЗОВ ЗА ПЛАНИНАРЕ

Крагујевчани на врховима Шле

Експедиција од осам чланова Планинарско-еколошког клуба „Гора“ током боравка у Пољској, у граду Бјелско Бјале, прошла планинарским стазама Шлеских Бескида и стекла нове пријатеље у Пољској

У сенци медијских атракција какве су успони на Елбрус, Аконкагу или врхове Хималаја остају упорност и преданост стотина крагујевачких планинара који скоро сваке недеље, када то временски услови дозвољавају, организовано освајају околне планинске врхове. Тек уколико се све „сложи“ (притом се мисли пре свега на финансије) приреди се по које изненађење, попут

недавног успона на неколико врхова у Пољској које је за осам својих чланова организовао Планинарско-еколошки клуб „Гора“.

Упорношћу једног од својих чланова, Гордане Матијевић, даме у којој има и пољских гена, и пословичним сналажењем у беспарици, крајем септембра отпутовали су у Пољску, у град Бјелско Бјале, где су им домаћини обезбедили тродневни планинарски доживљај.

- Ми смо клуб који углавном учествује на републичким планинарским акцијама и врло ретко путујемо ван граница земље. Изузетак су наши традиционални успони на Рилу и Пиринске врхове у Бугарској, а четири наша члана планинарила су италијанским делом Алпа и у Доломитима попели се на 3.800 метара. Пут у Пољску нам је зато био лепо освежење у овогодишњем програму и омогућио нам је не само да планина-

римо новим пределима, већ и да на лицу места видимо како други раде и са њима разменимо искуства, каже Жарко Продановић из ПЕК „Гора“.

Домаћин, Планинарско-туристичко удружење Бјелско Бјале, обезбедио је смештај и водиче за планинарске стазе, тако да је осмочлана експедиција из Крагујевца успела да за три дана прође већим делом од око 80 километара уређених планинарских стаза у овом крају Пољске.

- Првог дана прешли смо стазу која почиње на 350 метара надморске висине у насељу Микушовице Шлеске, а завршава се на врховима Магурка Вилковицка од 909 и Цупел на 930 метара. Другог дана кренули смо из једног туристичко-скијашког центра у подножју Шлеских Бескида и жичаром се успели до 1.257 метара надморске висине. Одатле смо наставили гребеном Бескида преко три врха (Male Skrzycyne - 1.211, Kopa Skrzyczenska - 1.189 i Skala Malinowska 1.152 метра надморске висине) где нам за око западају оголе-

ла стабла смреке. Домаћини кажу да је то последица напада инсекта поткорњак, тако да сада тамо улажу велике напоре не би ли ову шуму обновили. За последњи дан планинарења домаћини су нам организовали успон на врх Климчок на 1.117 метара. До око хиљаду метара стиже се гондолом, ту је онда велики планинарски дом саграђен још у 19. веку, а делом стазе протеже се траса некадашње железнице, те је тај пут калдрисан, али убрзо престаје и почиње класична планинска стаза, објашњава Продановић, и сам учесник ове експедиције.

Он посебно истиче добру организацију и уређеност планинарских стаза. Планинарске маркиције су, каже, правоугаоног облика (за разлику од наших кружних) и без изузетка све су исте величине. Како често долази до укрштања путања, стазе су обележене различитим бојама и на раскрсницама су уредно поставље-

ОСМОЧЛАНА КРАГУЈЕВАЧКА ЕКСПЕДИЦИЈА У ПОЉСКОЈ

КОРИСНА РАЗМЕНА ИСКУСТАВА СА ДРУГИМА: ЖАРКО ПРОДАНОВИЋ

ПЛАНИНАРСКО-ЕКОЛОШКИ КЛУБ „ГОРА“

Састајање једном недељно

Планинарско-еколошки клуб „Гора“ основан је 2007. године и најмлађи је у Крагујевцу. Као и други већи крагујевачки клуб, „Жежељ“, настао је од Планинарског удружења „Димитрије Јанковић Цици“ које је било расадник крагујевачких планинара.

„Гора“ окупља седамдесетак чланова, сваке среде је састанак чланова у просторијама Основне школе „Станислав Сремчевић“, које им уступа на коришћење руководство ове школе. Тада се извештава о томе шта је урађено током претходних недеља, предлажу и договарају нове акције и предлажу нови чланови клуба.

ВЕЛИКИ БРОЈ ДЕЦЕ У ПОЉСКОЈ УКЉУЧЕН ЈЕ У ПЛАНИНАРЕЊЕ

СВАДБЕНИ УКРАСИ СЛОБОДАНКЕ СТЕФАНОВИЋ

Све почело од обичне корпе

Да би дошао до посла неко учи школе, неко иде на курсеве, неко листа огласе, а Крагујевчанку Слободанку Стефановић, коју сви зову Дуца, до посла којим се већ 12 година успешно бави довела је једна корпа са цвећем. Њена мала „фирма“ у којој је, у међувремену, успорила читаву своју фамилију на Фејсбук профили тако се и зове – Светићи Дуца.

Слободанка је годинама продавала робу на бувљаку – веш, гардеробу, стакларију... Радила је заједно са својом сестром. Вредне жене држале су четири тезге. И сада продају на бувљаку, али и преко Интернета, само овога пута робу која је Слободанкиних руку дело.

- Завршила сам школу за масера, али се никада нисам бавила тим послом. Радила сам годинама

Годинама је продавала гардеробу и стакларију на бувљаку, а онда је захваљући једној корпи са цвећем дошла на идеју да промени посао. Данас њене украсе за свадбе пазаре и купци из иностранства

на бувљаку. Посла је било, нисам се жалела. И своју децу учим, да треба да раде, да не бирају, тако најбоље пронађеш себе. Од чекања и размишљања нема вајде, прича Слободанка.

Посао није бирала, али онај којим се сада бави нашао је њу.

- Добила сам, не сећам се више којим поводом ни од кога, јер је то било пре 12 година, корпу са цвећем. Цвеће је увенуло, а мени је било жао да бацам корпу. Била

је једноставна па ми је на памет пало да је мало украсим. Узела сам неке трачице и перле и када сам завршила са украшавањем понела сам је са собом на бувљак да ми украси тезгу.

Ни на крај памети ми није било да је продајем. Међутим, чим сам је окачила појавила се жена и питала ме колико кошта. Бубнула сам неку цифру, није била ни мала, више у шали, али жена је одмах извадила новац, присећа се наша саговорница.

Предузимљива Дуца одмах је дошла на идеју за нови производ.

- Од тог новца купила сам две корпе. И њих сам украсила и донела на пијаци. У том момету нисам ни размишљала чему би могле да служе, али је сестра помислила да их вероватно купују за свадбе, да у њима држе цветиће и предложила ми да почнем да правим

и цветове за сватове, објашњава Слободанка.

Природно цвеће, трачице, сатен, тил и перле почеле су у њеним рукама да се претварају у украсе за ревер и убрзо су са њених

МАЛО ЖИЦЕ, ТРАЧИЦА И ПЕРЛИ – И УКРАСИ ЧЕКАЈУ СВАТОВЕ

штандова „протерали“ осталу робу. Производни програм у међувремену је проширила толико да са сада „нема шта нема“. Израђује бидермајере, украсе за кола, венце за врата и капију, украшава корпе, сита и кутије за новац, игле и поклоне, капе за војводу, пешкире... Цвеће наручује у Београду, траке и перле стижу из Новог Сада. Свакога дана трчи између тезге на бувљаку и радионице у сопственом дому, повремено бацајући поглед на Фејсбук профил како би онима који је контактирају путем Интернета што пре одговорила.

- Проучила сам све обичаје, тако да када муштерија дође и пита имате ли ово или оно одговор увек

КУПУЈУ СУГРАБАНИ, АЛИ И МУШТЕРИЈЕ ИЗ ИНОСТРАНСТВА

ВОЈИН ВАСОВИЋ, РЕДИТЕЉ

Прича о два краља и још поне

Редитељ Војин Васовић (28) своју радну релацију Торонто – Београд током последње три недеље променио је у руту Београд – Крагујевац.

- У Београду радим, а Крагујевац ми је „одмор зона“, каже Васовић који последњих двадесетак дана ради на свом новом анимираном пројекту „Био два пут један краљ“ који ће своју премијеру, ако све тече како треба, имати за четири месеца.

У филму се говори о краљу који је подвојена личност.

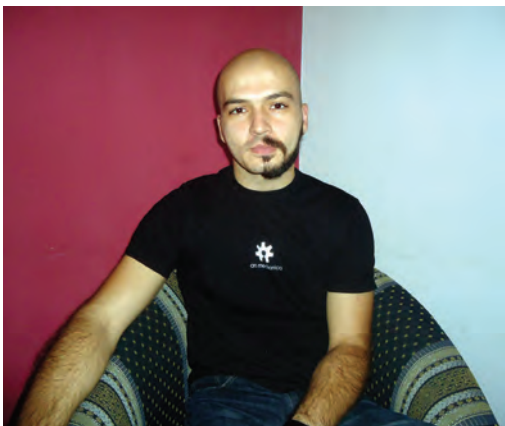
- Једну његову „половину“ чини барокни елегантни софистицирани владар, а другу сурови нордијски средњовековни краљ. Свака „половина“ покушава да се „отараси“ оне друге. Прича је о подвојености, али не стандардна варијанта типа „Доктор Цекил и мистер Хајд“, јер нико није потпуно добар или лош, дуалност је вишеслојна, а свака „страна“ има својих добрих и лоших особина. Понта је наћи прави баланс у свему томе, каже Васовић.

За разлику од претходног цртања „Сваких 5 минута“, који је био више камерна прича, у овом филму се појављује читав галерија карактера и ликова.

- Радимо га и у 3Д технологији и због тога је ангажована бројнија екипа. У Београду, као главни цртач и аниматор је наш Крагујевчанин Никола Степковић, други је у Торонту, а надамо се још једном из Хрватске. Сва срећа што живимо у дигитално доба, у шали прича Васовић.

Сем њега, који је сценариста, редитељ, монтажер и продуцент „Приче о два краља“, и Степковића као арт директора, у екипи је

Крагујевчанин који живи и ради на релацији Торонто – Београд са својом провереном и вишеструко награђиваном екипом припрема нови анимиран филм у 3Д технологији „Прича о два краља“. У Канади припрема и две позоришне премијере, свуда ради, сем у свом родном граду

ВОЈИН ВАСОВИЋ – НА РЕЛАЦИЈИ ТОРОНТО – БЕОГРАД – КРАГУЈЕВАЦ

и дизајнер звука Владимир Керкез, који је такође био део тима претходног пројекта „Сваких 5 минута“.

- Тим који добија се не мења, само се повећава. Нови пројекат је четворострука копродукција коју је подржао и Филмски центар Србије у оквиру својег конкурса за финансирање филмова, ту је и београдска продуцентска кућа „Конилап“, „Ту блинк“ („Трепавица студио“) из Торонто, ДАТ студио и потенцијални партнер „Болд“ из Хрватске, набраја Васовић.

■ Тим који добија се не мења

Цела креативна екипа новог филма броји 18 људи.

- Сваки наш пројекат је све озбиљнији у продукцијском смислу и међукорак ка играном цело-

вечерњем филму. Ја у својој биографији увек наводим следећу реченицу: „Када порастем желео бих да режирам играни филм“, духовит је наш саговорник.

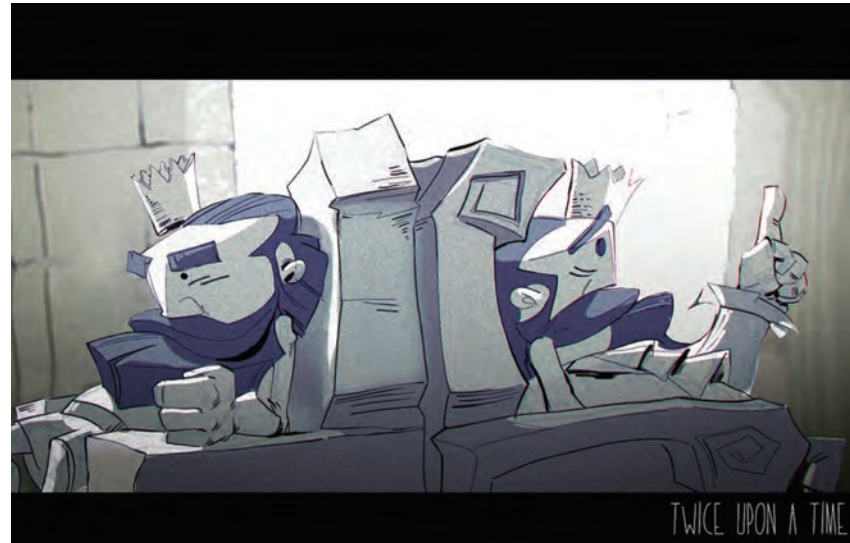
Претходни цртани „Сваких 5 минута“ отворио му је многа врата и освојио 30 награда на фестивалима у Немачкој, Америци, Канади, Шпанији...

- Последњу, тридесету добили смо на смотри на Хавајима, а најдраже признање читавом ауторском тиму је похвала коју смо добили од оscarовца Френка Мориса, члана жирија на једном фестивалу у Америци, који

је наш рад окарактерисао као „потпуно фасцинантно дело. Лепо и са лако схватљивом поруком. Сјајан дизајн, ритам, интриге... Прва класа. Мајсторски. Дивно!“, цитира Васовић.

За свој рад каже да је желео да прикаже животну филозофију и став да онај који лети не сме да зазира и од пада, али на свој аутентичан, ведар и оптимистички начин.

Награде и признања стигли су заслужено, али колико је тешко радити на ани-

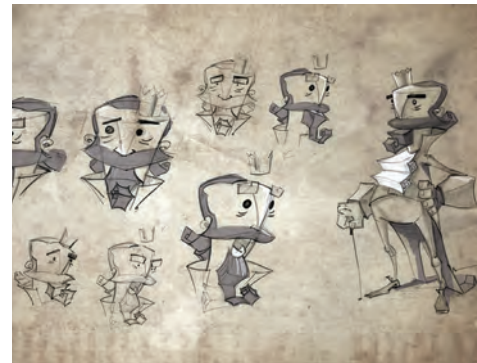
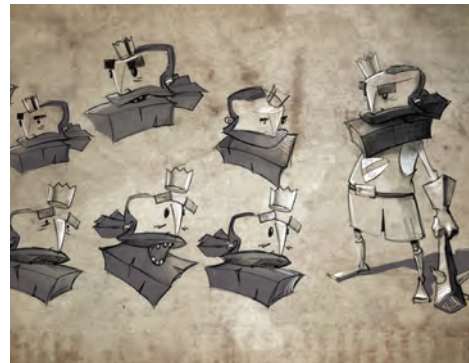

мираном пројекту сведочи и чињеница да су он и Степковић, после непреспаваних ноћи и непреспаваних дана, завршили у болници.

Надамо се да ће рад на новом пројекту протећи безболније, каже Васовић, а ауторски тим покушаће да филмом „Био два пут један краљ“ конкурише на најпрестижније фестивалске смотре попут Кана, Берлина и Венеције. Учешће

на домаћим манифестацијама на којима се презентује кинематографија – подразумева се.

У Канади, где Војин Васовић живи искључиво од рада у позоришту (режира и ради театарски видео дизајн у оквиру своје фирме „Арс механика“) већ у фебруару очекује две премијере. Прва у месту Света Катарина, градићу на Нијагари где ради комад радног наслова „Велика крила“.

КАДРОВИ ИЗ АНИМИРАНОГ ФИЛМА „БИО ДВАПУТ ЈЕДАН КРАЉ“

КРАГУЈЕВАЧКИ МУЗИЧАР У ИСТОРИЈСКИМ ФИЛМУ

Фрулом (од)бранио Младу Босну

МИЛИНКО ИВАНОВИЋ ЦРНИ (У СРЕДИНИ) СА АУТОРИМА МУЗИКЕ ЗА ФИЛМ БИЉОМ КРСТИЋ И МИКИЈЕМ СТАНОЈЕВИЋЕМ

Наш суграђанин својим музицирањем на фрули учествовао је у филмском пројекту „Бранио сам Младу Босну“. После рада на „Монтевидеу“ било је то ново искуство за Милинка Ивановића Црног

Премијера филма „Бранио сам Младу Босну“ редитеља Срђана Кољевића прошлог уторка у „Сава центру“ изазвала је велику медијску пажњу. Главни лик у филму, адвоката Рудолфа Цистлера, тумачи наш суграђанин, глумач Никола Ракочевић, али он није једини Крагујевчанин који је учествовао у том пројекту. За музичке секвенце, оне на фрули, побринио се наш други суграђанин Милинко Ивановић Црни, дугогодишњи сарадник Биље Крстић и њеног „Бистрика“, што га је и препоручило за рад на овом филму.

Аутори музике за филм „Бранио сам Младу Босну“ су тандем Биљана Крстић и мр Мики Станојевић, музичко-уреднички двојац Радио Београда, а ту је својом виртуозношћу на фрули био и наш Милинко да припомогне.

- Част је бити учесник у овом ексклузивном пројекту. Режиер је био изузетно пробирљив што се тиче избора музике и интерпретације музичких тема које су морале да буду у духу филма, саме епохе. Било је тешко радити на филму јер нису постојале јасно дефинисане мелодије, већ је све

зависило од надањућа композитора и извођача. Сам музички израз морао је да се идеално уклопи

ПЛАКАТ ЗА „БРАНИО САМ МЛАДУ БОСНУ“

у филмску целину, скромно и без наметања збори Милинко.

У филму је фрула баш заступљена, од главне музичке теме „Успаванке“, лајт мотива филма.

- Требало је дочарати музику Босне из оног доба, али успешно измиксовану са данашњим варијацијама и самим музицирањем дочарати на лицу места

стања опуштености и нервозе, ишчекивања суђења, страха, победе... И баш фрула у тим секвенцама даје „пуноћу“ звука и пун „израз“ филмским дешавањима, тврди он, додајући да се кроз дугогодишњи рад са Биљом и Микијем музички и људски зближио са њима, много научио од њих и то му је помогло да у овом филмском пројекту донесе свој музички израз на прави начин.

- Отићи и свирати, то није врста „посла“. То је уметнички, конкретно у нашем случају, музички изазов који захтева читавог човека, закључије Милинко, који је за потребе снимања уз натукнице редитеља, Биље и Микија, као аутора музике, и сам компоновао и импровизовао деонице за фрулу које су ушле у коначну филмску верзију.

In memoriam
Радован Шаренац Шаре
 (Београд 20. X 1952 - Крагујевац 17. X 2014)

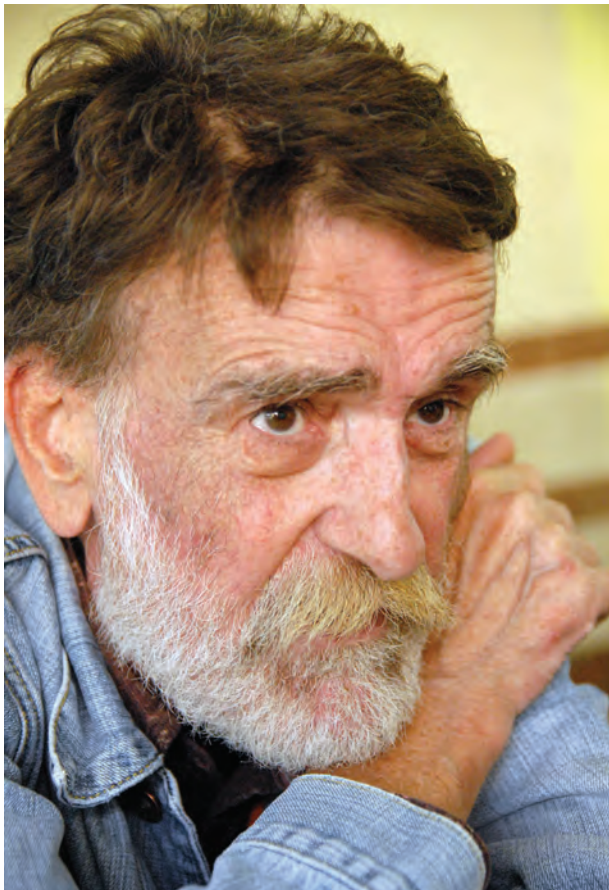
Витез пробада аждају досаде

НАЛАЗИМ се пред немогућом обавезом да забележим вест и опростим се у име многих пријатеља од Радована Шаренаца Шарета, немогућом – зато што смо сви веровали у „философију спадала“, па и у његову контраверзну личност која је „сува а дебела“, али никако нисмо у стању да поверујемо у његово напуштање нашега света. Доћи ће, међутим, неки нови после нас, чији ће свет, по свему судећи, бити пунији досадом неголи је овај наш, јер је немогуће претпоставити да ће се икада више појавити неко ко је са таквим успехом уништавао духовно безнађе и једноличност као што је то чинио Шаре. Због њих, због парадигматичности, морамо забележити и ово што је незабележиво.

Радован Шаренац рођен је у Београду 20. октобра 1952. године, на Дан ослобођења роднога града, као да је првим кмеком обелоданио главне тезе своје животне философије. Она се темељила на безмерној тежњи ка слободи и на инсистирању на главном, централном. Шаре се једино и може приближити разумевању онима који га нису познавали самим собом, његовим опаскама, тако је на плитке упадице навалентних саговорника знао да каже: „Сачекај мало, дошли су ми неки људи из Београда.“

Али општа метежност велерада, са провинцијализмима предграђа, није место где цветају овако ретки цветови, прст судбине га је још у дечаштву усмерио у Крагујевац, велики а мали град, средину која споредно и главно не раздваја.

Са притиском педагогије суочио се први пут у Основној школи „Радоје Домановић“, потом у Техничкој школи, факултет и по, када се саберу сви положе ни испити, стекао је на неколи-

ким факултетима од Београда до Ниша. Ипак се није дао, премда је на некима стизао наомак дипломирања, званично ниједан није окончао. Студирао језике (немачки и француски), светску књижевност, грађевину. Путовао, видео Париз, Лондон, Минхен, Праг, Италију, егзотичне пределе далеког југоистока... Дошао, видео, победио.

У Берлину, тадашњем ДДР-у, кратко задржан и испитиван од полиције зато што је у торби носио књигу руског философа Михаила Бахтина на француском језику. Иста књига, после тога, у возу му је украдена, чиме је постао мисионар слободне мисли. Размишљао у сагласју са стихом његовог песничког друга и корифеја покрета клоотризма, којем су заједно осамдесетих година прошлога века припадали: „Без отаџбине, родитеља и осталих лажи.“

Да, размишљао, а ипак био нежан син, брат, ујак, рођак, кум и пријатељ. Плакао за онима које је волео. И пио. Псовао, кад је неизбежно било, и то на сочном српском језику, како је то пре неки дан учинио и Петер Хандке уочи примања Ибзенове награде. Када је показао како се постаје велики бизнисмен, угааси посао, што белодано сведочи о томе шта је мислио о колотечини.

РАДОВАН Шаренац писао је новинске чланке, поезију и есеје, а ипак никада није објавио ниједну сопствену књигу. Зато је претуредио, књижевнојезички и ликовно уредио многе књиге више или мање талентованих писаца, уредио и написао многобројне каталоге за ликовне изложбе и приказе књига и

изложби у крагујевачкој штампи.

Представљао је лампадефора знамените генерације која се полифоно уметнички изражавала под окриљем Дома омладине у Крагујевцу; баш ту основао и водио алтернативну позоришну сцену на којој се убедљиво редитељски, сценаристички и глумачки исказао. Као последица тог рада замало уписао и Факултет драмских уметности у Београду, два пута био у најужем избору.

Песничким талентом прелио се у свенационални музички подвиг групе СМАК. Избирљиви преводилац поезије са француског језика, коју је високо уздизао и необично волео. Са Хелдерлином одржавао тајну песничку везу преко векова. Нешто слично и са Емилом Сиораном, француским филозофом и румунским емигрантом. Сакупљао његове књиге на разним језицима. Спајао неспојиво, перфекциониста револуционарног мишљења.

Ненасиљан, или још тачније, против силе. Разочаран а са бескрајном вером у оне који долазе. Помогло дечама „што беже од школе бежећи од себе“ да направе прворазредну алтернативну стрип ревију „Аждаха“ у Крагујевцу у неколико бројева, док је доспело средстава. Аутор безбројних конкретно-чулних анегдота, које су упамћене неизоставно треба да буду и забележене.

Правећи шалу са светом није му дао да пропадне, бојећи се пророштва једног од најзначајних руских православних философа да свет неће пропасти због ратова него од досаде. Највећи витез те борбе, са пуно празних места иза њега, до 17. октобра ове године у Крагујевцу био је Радован Шаренац Шаре. Због свега тога и много још чега, због наше големе туге тихо шапућемо у себи: Вјечнаја памјат. А потом сви громко у глас: Аве, пријатељу Шаре, аве.

У име споредних а главних
 у Крагујевцу:
Ненад Кебара

ИСПОД НЕВОЉЕНОГ СНЕГА

Радовану Шарену Шарету,
 трани на којој
 цвештају иријашељи

Кад сам једном носио себе и нисам могао да подигнем то што ме је теретило све стопу по стопу све тамо и овамо све

а спавао је он у углу савијен ко јаворово гудало и цичао тако баш у шареном ропцу тужне ли мелодије браћо од оног што цичи тужнија ономе којем се цичи

и шта сад

остао је испод невољеног снега тај заперак туге из којег ће два несрећна пелцера да израсту.
 Ненад Кебара

ИЗ ПЕРА ЛИЧНОГ БИОГРАФА

Ква-ква де

(друго допуњено издање)

Знао сам ја да је увек опасно да пишеш о живима. Ни о мртвима није лако, али се они не буне ако нешто погрешитиш. Међутим, живахни се, богами, не дају. Тако је и поменути Херцеговац реаговао. Додуше, није лоше. Тако да би у ствари овај текст могао да се подведе под уредничко-ауторску интервенцију. Зато и има форму допуњеног издања приче Ква-ква дебела.

Песник, режисер, писац, издавач, новинар, дизајнер, лектор и колектор, шахиста, преферансиста, клоотриста и таксиста, а, надам се, савезни трговац. Овако набилдовану биографију издржао би мали број живљих људи, а она је само мањи део животне путање Радована Шаренаца Шарета.

Одмах ћу прескочити његових раних дванаест година јер се нисмо ни познавали. Био је детињасто заслужни „гробланац“ – ко данас воли игру око гробних места?

Када су се основне школе у Крагујевцу препуниле ђацима (1964), одлуче просветне власти да један део ученика из централно-градских школа „Светозар Марковић“ и „Радоје Домановић“ пребаце у мало мање елитне, удаљене од центра града. Тако је са групом отпадника у школу „Мома Станојловић“ премештен и Радован. Није се у њој дуго задржао, вратио се готово исте године добрим друговима који су цмиздрили у „Радоју Домановићу“.

Међутим, повратак не успева свакад. Одвојио се од најближих по завршетку основне школе.

КЊИЖЕВНО ВЕЧЕ У „ПЕСНИЧКИМ НОВИНАМА“ 1980:
 ШАРЕНАЦ СА ДЕСАНКОМ МАКСИМОВИЋ И АДАМОМ ПУСЛОЈИЋЕМ

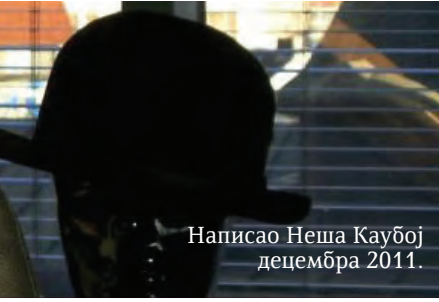

НА СЦЕНИ У ДОМУ ОМЛАДИНЕ У „МАРАТОНЦИМА“ 1974, ШАРЕ ДРУГИ С ЛЕВА

РАДОВАНА ШАРЕНЦА НА ГРОБЉУ „БОЗМАН“
 ИСПРАТИЛИ СУ БРОЈНИ ПРИЈАТЕЉИ И ДРУГОВИ

Написао Неша Каубој децембра 2011.

бела

Отац Влада, Херцеговац, командир полиције, био је веома строг и свог сина је, по правилу службе званом ПС, послао у Техничку школу — „по сигурно парче хлеба“. Са дипломом техничара било које струке посао је био загарантован. Додуше, слабије су пролазили једино хемичари, али је и за њих било места због обавезе РО да приме приправнике.

■ Шаре - па грађевинац

Одлазак у Техничку школу за Шарета је на изванредан начин представљао почетак вођења паралелног начина живота. С једне стране, желео је да му родитељи буду задовољни резултатима школовања, а с друге, сви његови интересанти другови су отишли у Гимназију; а он је желео да буде са интересантима: шавитијим, духовитијим и, барем, најкултивисанијим.

Није њега само друштво привлачило Гимназији. Били су то и предмети којима је био помало окупиран. Књижевност, пре свега, којој се у Гимназији у то доба придавала велика важност. Он је, ипак, све то савладао и много више него што је школски програм захтевао. У слободним сатима, уторком, читао је, изучавао књижевност и врзмао се по Дому оmlадине.

Каква би Галаксија била без аутоопера. Елем, почетком седамдесетих Шарета се дао у аутоопирање. Са Николом, па са Пушом и Владом и онда сам. Десетак – дванаест година, лети, а богоми и по зими, прокрстарио је Западну Европу да не може бити горе. Лондон, Берлин, Париз, Амстердам, Копенхаген, Стокхолм... Све је било ус-

пут, ако сте заљубљеници „трћења раздаљине“.

По завршетку Техничке започео је студије грађевине у Нишу. Завршио је две године са одличним просеком. И то је био крај бављења грађевинском науком. Искрено, она га и није привлачила, али је студирао родитељима за љубав. Пре свега због оца Владе.

Тешко, али одлучно се пребацио у Београд и започео студије математике (статистика), па немачког језика и светске књижевности. Пошло је лепо, али Београд поред факултета има и живе песнике, писце и богат културно-уметнички програм. Ту је киксирао: запливао је широким завеслајима; бавио стварчицама које је волео. Писао је, дебатовоао и тихо рецитовао. За онај други део живота морао је да полаже испите. Прву годину пребродио је некако. Али данак је морао да плати. Све више је занемаривао факултет и студије, а повећивао се писању, преписивању и дружењу са поетским светом.

■ Рано остарели револуционар

Изванредан таленат за глуму, козеро-комендију и аутоиронију испољавао је одувек. То је нарочито припремио.

СА РАДОМИРОМ МИХАИЛОВИЋЕМ ТОЧКОМ 1981.

то дошло до изражаја у представи „Маратонци трче почасни круг“ Драмског студија Дома омладине (у Калетовој режисији). Маестрално одиграна улога (Милутина) привукла је, у оно време (1974), бројну публику у Театар „Јоаким Вујић“, који до тада, а богоми ни до дан-данас, није могао да се похвали да је имао представу за коју се тражила карта више. И то шест пута. Представа је „скинута“ због успешности. Што је било објективно.

Када следеће године (1975) управник Дома Мирко Ђоковић није дао да се спрема представа „Радован трећи“, Шарета је са друговима из поменуте представе, плус Миленко, основао Академско студентско позориште „Светозар Марковић“ (данашњи СКЦ), које је радило у оквиру Универзитета. Градске власти (читај Прока Проналазач и још тројица) такође нису дозволиле да се припреми та представа, проценивши драму као антидржавну! И то исте године када је представа „Радован трећи“ у извођу Атељеа 212 добила Стеријину награду.

После ових забрана и ситнијих сукоба са омиљеном и једином фамилијом, Радован је нагло решио да промени живот и кренуо је у печалбу, у Француску, у Париз код друга Мише Радовановића Француза. Тамо је научио да лепи и шије кожу и преводи мало уклетне савремене песнике. Таман када је почео да се сналази, у Париз је дошао отац Влада и подговорио га да се врати кући.

Делимичан спас за „пропалог студента“ припао му је када је из Париза отишао право у војску. Потом се вратио у Крагујевац, али ништа више није било исто. Помиривши се с Ђоковићем, поново се вратио у егзил Дома омладине: сликарима, песницима, музичарима и осталим маргиналицима. Написао је текстове за соло албум Р. М. Точка „Зашто не волим снег“.

Са пријатељима Пушом, Леком, Нешом и Точком организовао је Летње игре у Дому омладине којима је присуствовало више хиљада људи, сваке од три-четири године. Кроз Дом је тада прошло на десетине уметника различитих фела: песника, музичара озбиљне и рок музике, сликара, фотографа, филмаџија и дисколубаша.

Шарета је написао текст, режирао и играо главну улогу у драми „Извини, али опрости“, отканој љубавној и трагичној трилогији, која је на изванредан начин представљала најаву косовске трагедије и клокотризма у Крагујевцу (у том правцу озбиљан град никад не мања). Трагедија је изведена пред препуним баштенским аудиторијумом у Дому – само једанпут. Вероватно да је због неадекватне употребе маневарске муниције била „забрањено-склоњена“ (Тише, тише, Шарлота, шеу се).

У том периоду, по речима Мирка Ђоковића, на Шарета је највише утицаја имао Бора Хорват, песник, који је Радовану „дао тешке читанке“. Није умео да „ручка живот“.

Почетком осамдесетих Радован се, попут свих рано остарелих револуционара, изнашао у редакцији „Погледа“ (нечетничких, на жалост или на радост, свеједно). Тамо је издржао петнаестак бројева док се није сукобио са концепцијом сурог Турчина, благоглавог Панте и расталентованог Анте. Хтео је да пише да вриште. А то никад није могло.

■ Трговина, па „културна“ кафана

Он да беспарицу решио да прекине. Запослио се као хонорарни трговачки путник у „Такову“. Радио је три године, а кад нису могли да му исплате хонорар за енормну продају, он се, захваљујући Радету и Бати, окренуо трговини папиром и канцеларијским материјалом. На све ствари које нису биле уметност гледао је као неозбиљне и неважне: сламајуће зезање. Тако је било и са трговином. Спремношћу да се поигра, али и за туђ појас задене, знањем и некаквом несвакидашњом интелигенцијом у тај свет је ушао као Док Холидеј на Дивљи запад. Био је најбржи у доношењу одлука, куповини и продаји. Стварао је сумњиве вишкове новца тамо где их и није било, тако да је имао да му „да кева да плати струју“, у тренуцима кад је вадио штосове безвезних пара пред зазорним очима. Из таквог „зезања“ купио је два стана и ауто, комада два.

Златно време трговине (Франко мртав – Рабат у Мароку) које је Шарета

НАПИСАО ТЕКСТ, РЕЖИРАО И ИГРАО ГЛАВНУ УЛОГУ У ПРЕСТАВИ „ИЗВИНИ, АЛИ ОПРОСТИ“

ШАРЕТОВА КУЛТУРНА КАФАНА „СТАРИ ЗЕЛАНД“ 2001. ГОДИНЕ

обилато искоришћавао, на жалост, није дуго трајало, па су каснији дани поново донели мучење с укусом кованог новца.

Али Шарета није одустајао. Отворио је „културну“ кафану „Стари Зеланд“, коју је закупио од Трше Дорћолца. У тој кафани отворено је двадесетак изложби, разноврзних ликовних оријентација. Цене су биле популарне; а из кафане је отишао један посебан конобар,

право у пензију. Наравно, никада је неће примати од поштарара, али кад се „Стари Зеланд“ затворио, више нигде није радио. Његово име је Легендарни Пиџица, и ако бисмо неком рекли његово право име, слабо да би га ко по њему разазнао (Радењко Ђекић).

Шарета је отац умро за време рата у БиХ. Он је завет који је дао својој Влади на самрти да ће га сачувати у родној Херцеговини могао да испуни једино ако оца кремира и полутајно пренесе урну у земљу у којој је беснео рат. То је и учинио. Зли језици кажу да је, када је кренуо на пут, напунивши ладу свим потребним и непотребним стварима за пристојну сахрану – заборавио урну. У међувремену, другарица мајка му је алармирала другове од Крагујевца до Подгорице. Вратио се из Станова, али то је већ било ужасно касно за хроничара Мићу. Штос је био рођен. И Шарета је само могао да каже: „Али тата, али мама? Иии... колико разбојника?“

Када је продао стан у коме су некад живели његови родитељи и новчанице поделио са сестром, од свог дела купио је такси и извршио већ набубрео повраћај. Једно време док су таксији приходовали, није било лоше. Онда су се приходи драстично смањили, морао је и он да таксира, а то није волео таксативно.

Углавном није одустајао од писања, преписивања (другак у Срезу), хармонизације у односима полусветова, а и од издавања других. Годинама се бавио „оправљањем“ књига. На жалост, по правилу су му недостајали дужни, али он још увек не одустаје. Што би се рекло: ква-ква, дебела.

П. С. Пију – пију ква, смршала дабогда.

ВЛАДА ЂОРЂЕВИЋ, МИША ХРЧАК И ШАРЕ НЕКАД ДАВНО И МНОГО КАСНИЈЕ РАДОВАН И ВЛАДА

КРАГУЈЕВАЧКИ ФЕСТИВАЛ АНТИРАТНОГ И АНГАЖОВАНОГ ФИЛМА

Најбољи студентски филмови из региона

КРАФ ће ове године бити једини фестивал антиратног филма који ће на једном месту окупити младе филмске ствараоце из свих земаља бивше Југославије. Поред филмова академица, крагујевачка публика моћи ће да погледа и ревијални део састављен од новије регионалне продукције. Фестивал је од ове године такмичарски

Осмо издање јединог аутоног крагујевачког филмског фестивала, КРАФ-а (Крагујевачки фестивал антиратног и ангажованог филма), који ће се одржати од 27. до 31. октобра, тематски ће бити посвећено студентском филму.

КРАФ, или како се ове године зове – „Академски КРАФ“, по први пут је такмичарског карактера. Учествоваће студенти државних филмских академија из целог региона са преко 20 филмова. Посетиоци ће имати прилике да погледају ауторска дела из Србије, Босне и Херцеговине, Црне Горе, Македоније, Словеније, Косова и Хрватске, тако да ће КРАФ ове године бити једини фестивал антиратног филма који ће на једном месту окупити младе филмске ствараоце из свих земаља бивше Југославије.

Циљ је да се младим људима пружи прилика да покажу свој таленат и да се, колико је то могуће у овом тренутку економске кризе, истима да и мали подстицај кроз новчане награде које су симболичне. Прве три награде доделиће жири састављен од еминентних стручњака у области филма и филмске уметности, на челу са Миланом Никодијевићем, професором продукције на новосадској Академији, оснивачем једног од најстаријих филмских фестивала у Србији (Фестивал филмског сценарија у Врњачкој Бањи) и познатим документаристом, каже пи-ар фестивала Марија Илић.

Овогодишње издање фестивала трајаће пет дана у простору Дома омладине, током којих ће поред такмичарских филмова, посетиоци моћи да погледају и ревијални део састављен од нове регионалне продукције.

Ван конкуренције биће представљено остварење „Људождер вегетаријанац“ Бранка Шмита, прошлогодишњи хрватски кандидат за Оскара.

„Људождер вегетаријанац“, други део Шмитове трилогије на тему патологија у хрватском друштву, је трилер о криминалу у тамошњем здравству. Филм слика недела моралног чудовишта Данка Бабића, гинеколога, који, у намери да оствари свој циљ, иза себе оставља бројне жртве, не презајући ни од чега. Парадокс у наслову филма није случајан, јер је ово дело студија о појединцу вредном презира, али и о сецирању друштва, које се придружило прљавој игри, у којој за једну ноћ изненада постаје драма у животу младића када девојка, с којом је провео ноћ, одлучи да по-

докторов пријатељ полицајац заташкава злочине, а медицинска сестра затвара очи пред нерегуларностима.

Поред тога, публика КРАФ-а видеће и неколико документарца. Тако ће се на репертоару наћи филм „Без трага“, који је проглашен за најбољи домаћи краткометражни филм 2010. године, на београдском Фестивалу документарног и краткометражног филма. Ово остварење Маше Нешковић, говори о четворица младих војника који одлазе на стражу, али један од њих види више него што би смео. У мистичном разговору са шумом и са самим собом, он долази до прекретнице и доноси одлуку која неће променити само његов живот.

Потом и филм младог редитеља Ивана Кнежевића „Тамара“, који је освојио прву награду за студентски филм на Фестивалу филмског сценарија Врњачка бања 2012. године.

Филм говори о тешкоћама које млади људи имају док покушавају да успоставе аутентичне односе. Веза

стави неколико питања на која он нема искрен одговор. Главне улоге тумаче Ивана Вуковић и Јован Белобрковић.

На репертоару ван конкуренције наћи ће се и остварење „Божје пијанице“, по сценарију и режији Силвија Мирошниченка. Мишел, Брада и Земо су бескућници који повремено изнајме јефтину собицу. Емина је проститутка која има лоша искуства са муштеријама. Мирослав је дете са улице чија је мајка отишла на рад у Немачку. Вили продаје чоколаде, пије и доколичари. Љубавни пар Младен и Маријана више пута су осуђивани на затворску казну. Све њих повезује боравак на загребачком Главном колодвору, које је редитељ

„БОЖЈЕ ПИЈАНИЦЕ“, ПО СЦЕНАРИЈУ И РЕЖИЈИ СИЛВИЈА МИРОШНИЧЕНКА

ВАН КОНКУРЕНЦИЈЕ БИЋЕ ПРЕДСТАВЉЕНО ОСТВАРЕЊЕ „ЉУДОЖДЕР ВЕГЕТАРИЈАНАЦ“ БРАНКА ШМИТА

дија о појединцу вредном презира, али и о сецирању друштва, које се придружило прљавој игри, у којој за једну ноћ изненада постаје драма у животу младића када девојка, с којом је провео ноћ, одлучи да по-

преобразити у размишљање, а потом у молитву и духовно задирање.

Симбол код Оливере Штрбац није ни знак ни украс, већ снажан покретач у буђењу појединца, у изненађивању лепотом унутрашњег света и његовим богатством. Правуугаони формати, својим вертикалним правцем указују на успињање ка небеском и божанском. У њима се препознаје оса света (axis mundi) али и тежиште човека. Симбол уздицања душе и превазилажења материјалног света исказан је правцем нагоре, наспротив хоризонталном положају у који се човек повија и смешта под теретом својих мука. На тај начин уметница приказује распетост сваког човека и супротстављеност између материје и духа док се у средишњој тачци, у златном печату не обједине и дају могућност човеку да досегне Бога унутар себе. Белина мозаика, Ароновић штапова који ће процветати обогаћени латинама духовног изобиља, указује на стваралачки зрак који силази са неба или се успиње у роси која у рану зору ишчезава, каже др Виолета Цветковска Оцокољић.

Оливера Штрбац рођена је 1974. године у Земуну. Завршила је ФПУ у Београду, одсек зидно сликар-

први пут снимео крајем деведесетих. Скоро деценију касније Силвио проналази неке од актера, док се другима губи сваки траг.

Такође, део програма биће посвећен и ретроспективи досадашњих најбољих филмова младих аутора са прошлогодишњих издања КРАФ-а, као и пратећи програм у виду визуелног фестивала „Пејстап“ у организацији уметничке групе „Зид“.

Улаз на све програме КРАФ-а је бесплатан, а фестивал организује невладин организација „Милениум“ из Крагујевца, уз подршку Министарства културе и информисања Републике Србије.

Мирослав ЧЕР

КОНКУРС ГАЛЕРИЈЕ СКЦ-А

За два простора

Галерија СКЦ-а расписа је конкурс за излагање у 2015. години за оба галеријска простора – Галерију СКЦ и „Контакт галерију“, а конкурс је отворен од 15. октобра до 5. новембра ове године.

Конкурс је отворен за самосталне уметнике, излагаче и кустоске изложбе-пројекте аутора из Србије. Конкурсом су обухваћени и једнодневни програми - презентације, пројекције и промоције. Такође, на конкурс могу да се пријаве и студенти завршне године факултета и академија уметности. Све пријаве разматраће уметнички савет галерије СКЦ.

Конкурсна документација треба да садржи краћи опис пројекта, визуелну документацију до десет репродукција радова, који се предлажу за изложбу са називом, техником, димензијама и годином настанка професионалну биографију и контакт податке.

Овдашњи Студентски културни центар излагачима обезбеђује путне трошкове аутору, на дан отварања изложбе; трошкове штампања каталога, плаката и позивница, аутору се обезбеђује 30 каталога, као и медијско представљање аутора. Услови излагања и обавезе аутора дефинишу се уговором.

Аутор је у обавези да остави један од радова са изложбе у власништво галерије СКЦ-а. Аутори своје пријаве могу послати на мејл адресу: galerijaskc@skckg.com или поштом на адресу: Студентски културни центар, Крагујевац, Радоја Домановића 12, 34000 Крагујевац са назнаком „За конкурс галерије“.

Конкурсна документација се не враћа.

Резултати конкурса биће саопштени до 12. новембра, а за све додатне информације заинтересовани се могу информисати путем телефона на 034 336-122.

МОЗАИЦИ У „МОСТОВИМА БАЛКАНА“

Снажан покретач

У галерији „Мостови Балкана“, у петак, 24. новембра, биће отворена изложба мозаика под називом „Житје беле“, ауторке Оливере Штрбац.

На мозаицима које је исткала Оливера Штрбац, вештим умећем занатлије и уметника, изронили су архетипови у вечитој борби основних дуалности људског поретка и тока природе. Оштро и угласто, наспрам облог и меког, бела наспрам златне боје или у апсолутној хармонији са њом, гвоздене конструкције које продиру кроз камен повезујући га и ломећи истовремено, говоре о прапочецима човековог утицаја над окружењем и покушаја контроле над материјалима, који ће се кроз симболичку мисао и аналогију, претворити у употребне предмете са дубоком поруком која ће и данас у естетском смислу задржати своју лепоту и особеност.

У каталогу изложбе др Виолета Цветковска Оцокољић наводи да на месту где се сусрећу илузија и изобиље виртуелне стварности, Оливера Штрбац оставља печат у белини и статичним формама које изнутра пулсирају и захтева од посматрача да се изненади. То изненађење захтева пажњу која ће се

ство, у класи професора Мирослава Лазовића. Бави се мозаиком, муралом, сликарством и графикама, а до сада је имала девет самосталних и велики број колективних изложби, у земљи и иностранству. Такође, учествовала је у раду бројних ликовних колонија. Добитник је више награда и признања за мозаик. Члан је УЛУПУДС-а од 2011. године.

Изложба „Житје беле“ биће отворена у 19 часова, а овдашња ликовна публика биће у прилици да је погледа до 6. новембра.

www.erstebank.rs Erste telefon: 0800 201 201, 060 79 79 000

Erste tekući račun

BESPLATNO
ODRŽAVANJE
RAČUNA

2 GODINE

Prenesite ili otvorite tekući račun u Erste Banci i dobijate 2 godine besplatno:

- Održavanje računa
- Uslugu NetBanking za internet bankarstvo
- Uslugu NovoMob – SMS uslugu o stanju na računu
- Povoljnije kamatne stope na štednju* i do 0,5% za klijente koji prenesu primanja u Erste Banku.

ERSTE
Bank

Kod nas ste uvek prvi.

*Odnosi se na standardnu štednju u valutama RSD i EUR.

ТЕЛЕВИЗИЈА КРАГУЈЕВАЦ

ТВ ПРОГРАМ од 23. до 29. октобра

Четвртак 23. октобар	Петак 24. октобар	Субота 25. октобар	Недеља 26. октобар	Понедељак 27. октобар	Уторак 28. октобар	Среда 29. октобар
<p>СТАЊЕ СТВАРИ</p> <p>20.00 Стање ствари</p> <p>07.00 Јутарњи програм 08.30 Цртани филм р. 09.00 Вести 09.05 Музички програм 10.00 <i>Серија р.</i> ☐ 11.00 Документарни програм 12.00 Вести 12.05 Кухињца 12.35 Кућица у цвећу р. 13.00 Музички програм 14.00 Интервју-Весна Пешић р. 15.00 Цртани филм р. 15.30 Вино и виноградарство р. 16.00 Вести 16.05 <i>Излог страсти р.</i> ☐ 16.35 Меридијанима р. 17.00 Мозаик 18.00 Спортски програм 18.45 Мобил Е 18.50 Хит дана 19.00 Хроника 1 19.30 Цртани филм 20.00 Стање ствари 21.00 <i>Излог страсти</i> ☐ 21.30 Меридијанима р. 22.00 Хроника 2 22.30 <i>Серија</i> ☐ 23.30 Атлас 00.00 Вести 00.05 Хит дана</p>	<p>МОЈА ШУМАДИЈА</p> <p>17.00 Моја Шумадија</p> <p>07.00 Јутарњи програм 08.30 Цртани филм р. 09.00 Вести 09.05 Музички програм 10.00 <i>Серија р.</i> ☐ 11.00 Документарни програм 12.00 Вести 12.05 Кухињца 12.35 АБС шоу р. 13.05 Музички програм 14.00 Стање ствари р. 15.00 Цртани филм 15.30 Атлас р. 16.00 Вести 16.05 <i>Серија р.</i> ☐ 17.00 Моја Шумадија 18.00 Вино и виноградарство 18.45 Мобил Е 18.50 Хит дана 19.00 Хроника 1 19.30 Цртани филм 20.00 Документарни програм 20.30 <i>Излог страсти</i> ☐ 21.00 Меридијанима 22.00 Хроника 2 22.30 <i>Серија</i> ☐ 23.30 MegaFon Music 00.00 Вести 00.35 Хит дана</p>	<p>ХРОНИКА 1</p> <p>19.00 Хроника 1</p> <p>09.00 Вести 09.05 Радознано огледало р. 09.35 Цртани филм 10.00 MegaFon Music 11.00 Путујуће приче р. 12.00 Вести 12.05 Шумадијски праг р. 13.00 Кућица у цвећу 13.30 Fashion files 14.00 Shopping avantura 15.00 Документарни програм 16.00 Вести 16.05 <i>Филм</i> ☐ 18.00 Документарни програм р. 18.30 Нокаут р. 19.00 Хроника 1 19.30 Цртани филм 20.00 Лек из природе 20.30 Гледајте сад ово 21.00 Нокаут 22.00 Хроника 2 22.30 АБС шоу 23.00 <i>Филм</i> ☐ 00.00 Вести 01.00 Хит дана</p>	<p>КУЛТУРА</p> <p>22.30 Култура</p> <p>09.00 Вести 09.05 Дугометражни цртани филм 10.00 Радознано огледало 10.30 Цртани филм 11.00 Кућица у цвећу р. 11.30 Лек из природе р. 12.00 Вести 12.05 Шумадијски праг 13.00 Агродневник 13.30 Кућица у цвећу 14.00 Рукомет жене: Раднички-Железничар р. 16.00 Вести 16.05 <i>Филм</i> ☐ 18.00 Путујуће приче 18.45 Мобил Е 18.50 Хит дана 19.00 Хроника 1 19.30 Цртани филм 20.00 Лек из природе 20.00 Стаклено звоно 20.30 Све о животињама 21.00 Концерт 22.00 Хроника 2 22.30 Култура 23.00 <i>Филм</i> ☐ 00.00 Вести 01.00 Хит дана</p>	<p>СПОРТСКИ ПРЕГЛЕД</p> <p>19.30 Спортски преглед</p> <p>07.00 Јутарњи програм 08.30 Цртани филм 09.00 Вести 09.05 Музички програм 10.00 <i>Серија р.</i> ☐ 11.00 Документарни програм 12.00 Вести 12.05 Кухињца 12.35 Стаклено звоно р. 13.00 Музички програм 14.00 Shopping avantura р. 15.00 Цртани филм р. 15.30 G.E.T. Report 16.00 Вести 16.05 <i>Излог страсти р.</i> ☐ 17.00 Мозаик 18.00 Спортски програм 18.45 Мобил Е 18.50 Хит дана 19.00 Хроника 1 19.30 Спортски преглед 20.00 Фудбал: Раднички Ниш - Раднички Кг. 22.00 Хроника 2 22.30 <i>Серија</i> ☐ 23.30 Нокаут 00.00 Вести 00.05 Хит дана</p>	<p>МОЗАИК</p> <p>17.00 Мозаик</p> <p>07.00 Јутарњи програм 08.30 Цртани филм 09.00 Вести 09.05 Музички програм р. 10.00 <i>Серија р.</i> ☐ 11.00 Документарни програм 12.00 Вести 12.05 Кухињца 12.35 Агродневник р. 13.00 Музички програм 14.00 Фудбал: Раднички Ниш - Раднички Кг. р. 16.00 Вести 16.05 G.E.T. Report 16.35 Документарни програм р. 17.00 Мозаик 18.00 Улови трофеј 18.45 Мобил Е 18.50 Хит дана 19.00 Хроника 1 19.30 Цртани филм 20.00 Документарни програм 20.30 Суграђани 21.00 <i>Излог страсти</i> ☐ 21.30 Меридијанима 22.00 Хроника 2 22.30 <i>Серија</i> ☐ 23.30 Вино и виноградарство 00.00 Вести 00.35 Хит дана</p>	<p>КОМУНАЛНИ СЕРВИС</p> <p>20.00 Комунални сервис</p> <p>07.00 Јутарњи програм 08.30 Цртани филм 09.00 Вести 09.05 Музички програм р. 10.00 <i>Серија р.</i> ☐ 11.00 Документарни програм 12.00 Вести 12.05 Кухињца 12.35 Култура р. 13.00 Музички програм 14.00 Документарни програм р. 14.30 Суграђани р. 15.00 Цртани филм р. 15.30 Fashion files р. 16.00 Вести 16.05 <i>Излог страсти р.</i> ☐ 16.35 Меридијанима 17.00 Мозаик 18.00 Здравље је лек 18.45 Мобил Е 18.50 Хит дана 19.00 Хроника 1 19.30 Цртани филм 20.00 Комунални сервис 21.00 <i>Излог страсти</i> ☐ 21.30 Меридијанима 22.00 Хроника 2 22.30 <i>Серија</i> ☐ 23.30 Здравље је лек р. 00.00 Вести 00.05 Хит дана</p>

филм серија

НАМА СЕ НАЈВИШЕ ВЕРУЈЕ

www.rtk.co.rs

САНДА РАШКОВИЋ ИВИЋ, нова председница Демократске странке Србије:

- „Београд на води” је футур други. И ја сам волела да се играм макетама кад сам била мала.

ЕМИР КУС-ТУРИЦА, режисер:

- Кад је Војислав Коштуница одлучио да напусти странку, претпостављам да тренутно није време за патриотизам.

СУЗАНА МАНЧИЋ, некадашња „лото девојка”:

- Мој Симеон је љубоморан као пас, али зна да ниједан други мушкарац, па ни Владимир Путин, поред њега нема шансе.

МАРИЈА ШЕРИФОВИЋ, певачица:

- Кажем ја да је живот леп, али цаба кад глупи то не знају.

ВЕСНА ВУКЕЛИЋ ВЕНДИ, певачица:

- Имамо 42 врсте демона који нападају људе. Дару Бубамару је напао демон блуда, који ју је тотално распорио. Демон блуда тера човека да му полни орган командује разумом и, наравно, човек је тада на нивоу животиње.

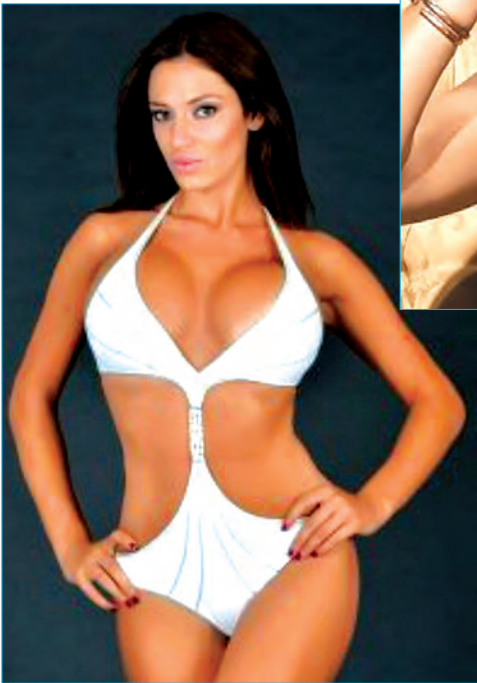
ТАЊА САВИЋ, певачица:

- Пристала бих да се сликам за „Плејбој”, све док се на сликама не би видели баш интимни делови тела.

СОРАЈА ВУЧЕЛИЋ, старлета:

- Груди ми нису тако велике као што се људима чини кад ме виде у новинама и на телевизији, а сви који причају да се губи сваки осећај уградњом силикона лупају глупости.

Карикашуре Горан МИЛЕНКОВИЋ

ВИЦОТЕКА

Одбрана

Пита Мујо Хасу:

- Шта би ти, јаране, урадио када би твоју Фату напао медвед у шуми?
- На то ће Хасо:
- Ја се не бих мешао, сам је напао, сам нека се и брани.

Живот

После прегледа доктор песимистички каже Цици:

- По овим резултатима које видим, ти ћеш живети још највише три месеца.
- Цица се јако узбуди:
- А од чега, од чега, госпон доктор?

Флеке

Вечерали лала и соса и соса се пофлека кечалом.

- Јаој, лало, изгледам као свиња – пожали се соса.
А лала јој одговара:
- Вала баш, још си се и пофлекала.

Посланик

- Хало, је ли то народна скупштина?
- Јесте, изволите, шта вам треба.

- Хтео бих да postanем народни посланик, па ме занима какви су услови за то.
- Јеси ли ти човече луд?
- Јесам, а је л' само то потребно?

Слова

Улази човек у сервис за мобилне телефоне и каже мајстору:

- Дај, молим те, угради ми слова ћ, ч, ж, ш, замало не убих жену и кума.

- Како - пита га сервисер?
- Ево како. Прво ми жена, која је фризерка, шаље поруку: „Имам још два сисања, мало касним кући”. Након пола сата шаље ми кум поруку: „Јао, куме, ала кума добро сиса”.

Лифт

Улази плавуша у лифт и затиче непознатог мушкараца:
- Госпођице, хоћете ли горе или доле - пита је он?
- Полако, дечко, па тек смо се срели!

Дрва

Жали се Мујо Хаси:

- Замисли, ноћас ми стигне СМС порука „Требају ли вам дрва?”
- Па јеси ли одговорио – пита Хасо?
- Јесам, болан, не требају ми.

- Па што онда кукаш – каже му Хасо.
- Јутрос кад сам устао, одем у шупу, кад тамо ни дрвцета нема.

Трава

Долази мали Земунац кући отац га још са врата пита:

- Зашто су ти тако црвене очи?
- Дувао сам траву, тата – каже син.
- На то ће отац:
- Лажеш, плакао си!

Горан Миленковић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ГРАД КРАГУЈЕВАЦ
Градска управа за послове локалне самоуправе и опште управе

ОБАВЕШТЕЊЕ О ПОСТУПКУ ОДЛУЧИВАЊА О ПОТРЕБИ ПРОЦЕНЕ УТИЦАЈА НА ЖИВОТНУ СРЕДИНУ

Градска управа за послове локалне самоуправе и опште управе, Секретаријат за урбанизам и заштиту животне средине, Одељење за заштиту животне средине, обавештава јавност да је на захтев носиоца пројекта „Вип Мобиле“ д.о.о., ул. Омладинских бригада бр. 21, 11070 Нови Београд, донето Решење број: ИИИ-05-501-354/14 и спроведен поступак одлучивања о потреби израде студије о процени утицаја на животну средину Пројекта - базне станице мобилне телефоније „КГ3102•03 КГ•Крагујевац•Аеродром•2”, реализованог на кп.бр. 7038, КО Крагујевац 4, Град Крагујевац.

У спроведеном поступку донето је Решење да за предметни објекат **није потребна израда студије о процени утицаја на животну средину**, будући да се за планиране карактеристике пројекта, уз примену важећих техничких норматива и стандарда прописаних за коришћење и одржавање ове врста објеката, као и одговарајућих мера заштите које су утврђене наведеним решењем, односно услова које су утврдили други овлашћени органи и организације, не очекују значајни негативни утицаји на чиниоце животне средине у току коришћења пројекта.

Донето решење заснива се на анализи захтева носиоца пројекта и података о локацији, карактеристикама и могућим утицајима пројекта на животну средину, при чему су узети у обзир прописани критеријуми за пројекте наведене у Листи II Уредбе о утврђивању Листе пројеката за које је обавезна процена утицаја и Листе пројеката за које се може захтевати процена утицаја на животну средину („Службени гласник РС”, број 114/08) и Стручне оцене оптерећења животне средине у локалној зони базне станице мобилне телефоније коју је израдила - Лабораторија „W-LINE”, Аутопут за Загреб 41и, 11077 Београд, овлашћена за послове систематског испитивања нивоа нејонизујућих зрачења у животnoj средини.

Представници заинтересоване јавности могу изјавити жалбу на донето решење у року од 15 дана од дана објављивања овог обавештења. Жалба се изјављује Министарству пољопривреде и заштите животне средине, а подноси се преко првостепеног органа.

Обавештење се објављује на основу чл. 10. став 7. и чл. 29. Закона о процени утицаја на животну средину („Службени гласник Републике Србије”, бр.135/04, 36/2009)

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ГРАД КРАГУЈЕВАЦ
Градска управа за послове локалне самоуправе и опште управе
Секретаријат за урбанизам и заштиту животне средине
Одељење за заштиту животне средине

ОБАВЕШТЕЊЕ О ПОДНОТОМ ЗАХТЕВУ ЗА ОДЛУЧИВАЊЕ О ПОТРЕБИ ПРОЦЕНЕ УТИЦАЈА НА ЖИВОТНУ СРЕДИНУ

Градска управа за послове локалне самоуправе и опште управе, Секретаријат за урбанизам и заштиту животне средине, Одељење за заштиту животне средине обавештава јавност да је носилац пројекта „ОРИОН ЊОРЛД” ДОО, Крагујевац, поднео захтев за одлучивање о потреби процене утицаја на животну средину ПРОЈЕКТА – увођења нове технолошке линије – производња алуминијумских туба у комплексу „ОРИОН ЊОРЛД” д.о.о., чија се реализација планира на кп.бр. 588/2 КО Крагујевац 3, улица Горњомилановачка бр. 45, на територији града Крагујевца.

Увид у податке и документацију из захтева носиоца пројекта, може се извршити у просторијама овог органа - Градска управа за послове локалне самоуправе и опште управе, Секретаријат за урбанизам и заштиту животне средине, Одељење за заштиту животне средине, канцеларија број 326, Трг слободе бр. 3, у периоду од 23.10.2014. до 03.11.2014. године, у времену од 9-12 часова. Овај орган ће у року од 10 дана од дана истека рока из става 3. овог обавештења донети одлуку о томе да ли је за предложени пројекат потребна процена утицаја на животну средину, о чему ће благовремено обавестити јавност.

Мали огласи

МАТЕМАТИКА, механика, физика – сви узрасти. Часови у току школске године. Студенти (колоквијуми и јануар -2015.г.). Тел: 034-360-202, 063-77-11-002, Arsi). harsic@gmail.co
ОГЛАШАВАМ неважећом годишњу аутобуску карту број 078827, на име Марковић Драгољуб.
ОГЛАШАВАМ неважећом годишњу аутобуску карту број 068906, на име Главоњић Милинко.
ОГЛАШАВАМ неважећом легитимацију за превоз број 079436, на име Љиљана Максимовић.
ОГЛАШАВАМ неважећом годишњу аутобуску карту број 068197, на име Сава Митић.

Обавештавамо родбину, пријатеље и комшије да је наш драги

Милан Вуловић

1926 – 2014.

преминуо дана 21. 10. 2014. године. Сахрана ће се обавити у четвртак 23.10.2014. године у 14 часова на Бозман гробљу у Крагујевцу

Ожалошћени
ћерка Цеца, унуци Борис, Урош, Игор, Ива и Нела,
снаха Рушка, зет Перо, сестре Даница и Митка са породицама и остала многобројна родбина и пријатељи

Дана 27. октобра 2013. године, навршава се три године од смрти нашег драгог

Милана Марковића

столар
1942 – 2011.

Поносни смо на тебе, тужни и несрећни што ниси са нама.
Чуваћемо те вечно у нашим срцима.

Супруга Миланка, синови Горан, Дејан и Милош, унуци Емилија, Михаило, Стефан Марија и снаха Зорица

Миланка Ђукић

наставник математике у пензији
1935 – 2014.

Четрдесетодневни помен даваћемо у четвртак, 30. октобра, у 11 сати, на Варошком гробљу.

Син Раде и ћерка Биљана са породицама

IN MEMORIAM

Десет година ниси са нама, али стално у нашим мислима и души, лепото наша

др Драгана Саве
Милојевић
лекар

14. 06. 1972 – 29. 10. 2004 – 29. 10. 2014.

Волимо те.

Тата Сава

Последњи поздрав вољеној супрузи

Вери Николић Станојевић
1943 – 2014.

редовни професор МФК у пензији
и професор емеритус на ДУНП

Њен Вукашин

Дана 27. октобра 2014. навршавају се три болне године откад није са нама наша вољена мајка и супруга

Милијанка Јевђић
рођена Марковић
1951 – 2014.

Хвала ти за све заувек.

Твоја ћерка Маја, син Дуле и
супруг Драгојле

Драга наша Вера

Увек ћемо памтити пажњу, љубав и пријатељство које си нам пружала и чувати најлепшу успомену на Тебе.

Нада, Добрица, Ана и
Александар

Проф. др Вера Николић
- Станојевић
1943 – 2014.

Проф. др Вера Николић Станојевић дала је немерљив допринос науци. Њен одлазак је велики губитак за академску заједницу. Свим колегама и многим генерацијама студената остаће у најлепшем сећању.

Колектив Факултета инжењерских
наука Универзитета у Крагујевцу

Проф. др Вера Николић
- Станојевић
1943 – 2014.

Захвални смо Вам на свим Вашим великим делима и малим знаковима пажње. Ваше знање и савети били су драгоцени.

С тугом и поштовањем,
Колеге са Катедре за машинске конструкције и механизацију
Факултета инжењерских наука у Крагујевцу

СЕЋАЊЕ

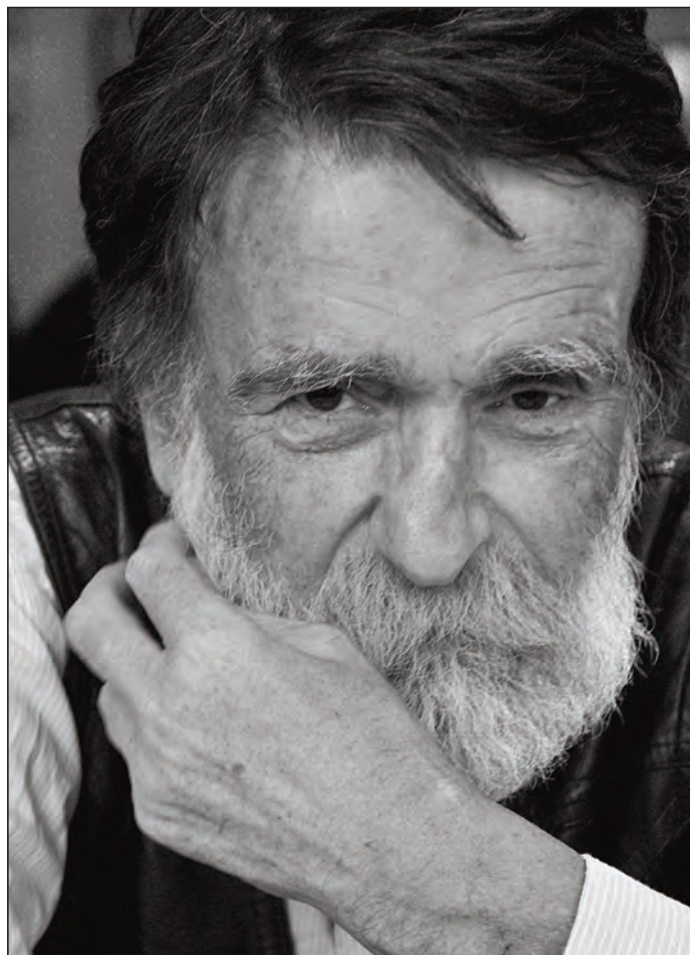

Огъановић Сима
22. 10. 2002 – 22. 10. 2014.

Оставио си трагове који се не бришу, сећање које не бледи и доброту која се не заборавља.

Воле те супруга Станица,
син Бранимир и ћерка Габриела са породицама

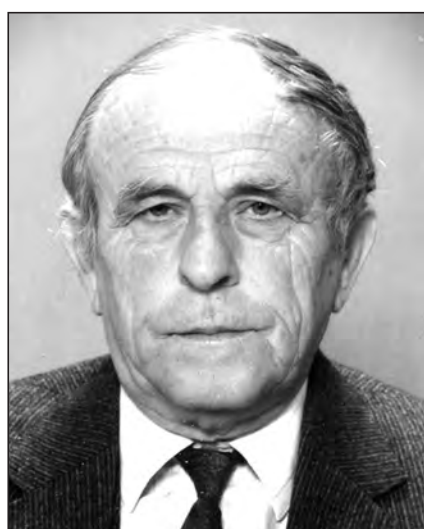
За нашега камарада

Шаренца Радована – Рада

Ирваси Лека и Пуле (Пуша)

Нас вољени

Александар Волкановски
заставник I класе у пензији

1934 – 2014.

Напустио нас је 28. априла.
Шестомесечни помен даваћемо у суботу,
25. октобра, у 12 сати, на Варошком гробљу,
где почива у миру.

Време пролази а ми смо неутесни.

Супруга Беба, ћерке Јасмина и
Светлана, унуци Миљан, Растко и
Коста, зетови Милан и Дејан

Прошло је шест болних и тешких месеци
од када са нама није наш вољени супруг,
отац и дека

Миљко Васиљевић

У уторак, 28. октобра у 12 сати окупићемо
се око његове вечне куће на Бозману,
са успоменама и сећањем на његово драгоцено
постојање у нашим животима.

Бескрајно тужни:
супруга Рамиза, ћерка Сања, син Саша,
зет Милош, снаха Јелена и унуци
Миша, Оги, Алекса и Ива

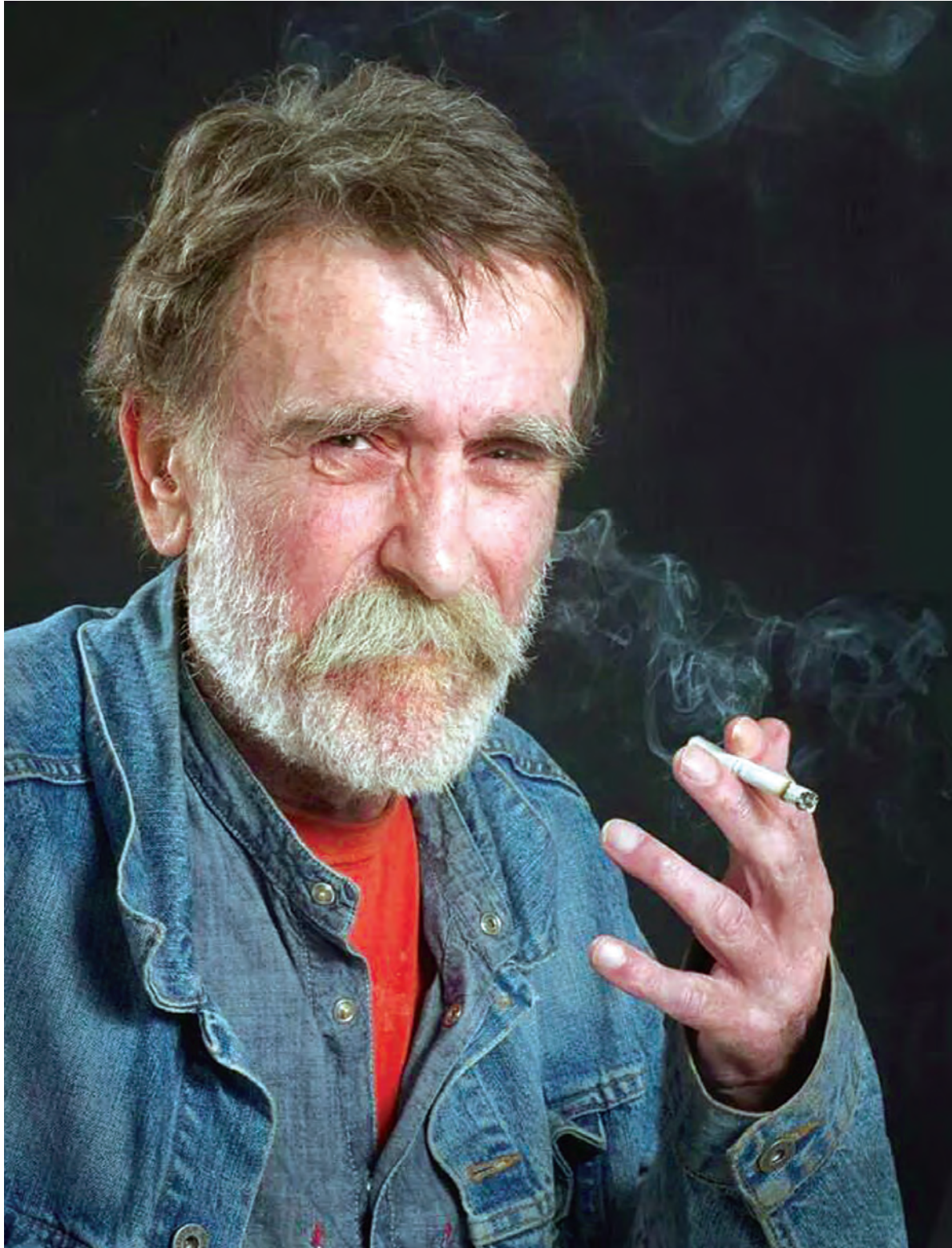
Обавештавамо родбину и пријатеље да је
наш драги и никад прежаљени

Бранко Арнаутовић
1948 – 2014.

преминуо дана 17. октобра, а сахрањен
20. октобра 2014. године на Палилушком
гробљу.

За њим тугују:
супруга Надица, син Владимир, снаха
Сања, сестра Цица са
децом Каћом и Небојшом и њиховим
породицама, Данијела са породицом и
остала родбина

Шаре и ...

(20. X 1952 – 17. X 2014.)

Гоца, Биља, Сенка, Каћа, Горица, Гога,
Оља, Тања, Марина, Верка, Нена, Гога,
Цица, Века, Лика, Гана, Марина,
Сони, Мица, Весна, Станика, Лепа Јела,
Миља, Јана, Данијела, Власта, Кебара,
Пикац, Ушке, Момир, Неша Каубој,
Слонче, Влада, Лека, Пуша, Дејвид, Пол,
Ерик, Борис, Точак, Кепа, Зоран, Ђофа,
Милетић, Сретен, Кепа сликар, Ракић,
Турчин, Данко, Тома, Хрчак, Гагић,

Дима, Јевђа, Мића, Мики, Иван, Дуле
Магма, Зека, Тесла, Јевта, Гидра,
Ђота, Меги, Миша, Боби, Рака Мрмот,
Фића, Трамвај, Кефало, Енди, Пиција,
Пека, Неша Солунац, Цига, Ђоле,
Гуја, Шериф, Крга, Тоша, Баћушка, Киско,
Радојче, Маурицио, Аца Нос, Кобац,
Гута, Цими, Мића, Кале, Цупе, Ласта,
Каза, Сократ, Срба, Бојша, Мирослав,
Танић, Сава Страва, Синђа...

СКАНДИНАВКА

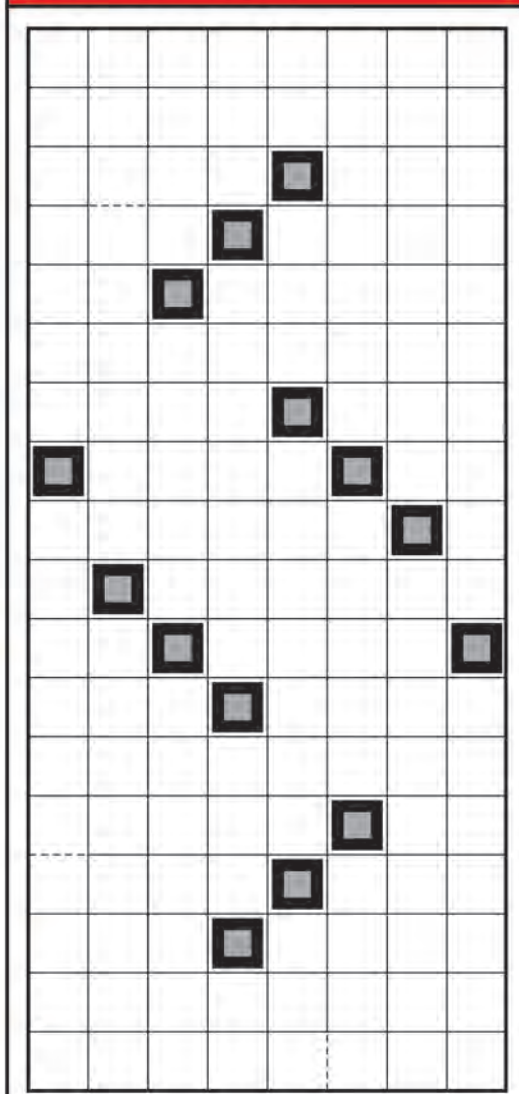

254	МОРСКИ ГРЕБЕН, ХРИДИНА	КОЈЕ НЕ ИЗАЗИВА ОПАСНОСТ		ВАРОШИЦА У ВОЈВОДИНИ СА СЛИКЕ	ПРИЛИЧНО НИСКА	"ЕТАЖНО ГРЕЈАЊЕ"	ПРАВИТИ МОДЕЛЕ	ВОЛНИЦИ У ПРАТЊИ АТАМАНА
ИНИЦИЈАЛИ ГЛУМИЦЕ БЕРИ			ПЕСНИЧКО ДЕЛО БИЉКЕ ИЗ ПОРОДИЦЕ ТИКАВА					
ВРСТА МУШКОГ КАПУТА								
ИСТУПИТИ, ИЗАБИ						ПОТВРДНА РЕЧ РАЗРУШЕНО		
ФУДБАЛСКИ ПРВОЛИГАШ ИЗ МЕСТА СА СЛИКЕ								
	ВР. ОЛОВКЕ (МР.) НАПОН ИСПОД 1000 ВОЛТИ							
СИМБОЛ НАТРИЈУМА			ГРАДИЊ У БОСНИ ПОСЛОВАЊЕ РАДНЕ ГРУПЕ					
ЈЕДНАКИ					"ОСНОВНИ РАЧ. ЦЕНТ." УЗРОЧНИК ДОДАТНИХ ТРОШКОВА			
СНОВИ			ЈАП. СЛИКАР ТАТСУО ВЕЛИКО УЗВИШЕЊЕ, ГОРА					
ПОТПУНА СЕРИЈА, ГАРНИТУРА								МЛАДУН-ЧАД ЂУРКЕ
"ИСТОК"		МАЛИ СЛОН ОДИСЕЈЕВА ПОСТОЈБИНА						
НИ НА КОЈИ НАЧИН							УРАН ЕНГЛЕСКИ ШАХИСТА МАЈКЛ	
ГЛАВНИ ГРАД ГРЧКЕ						"СВОЈЕ РУЧНО" РАНИЛИ ШАХИСТА МАКС		
УТВРЂЕНИ ОДНОСИ МЕЂУ ВАЛУТАМА								
ГЛУМАЦ НЕНАД								
ТАЛЕНТОВАНИ								

РЕШЕЊА ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

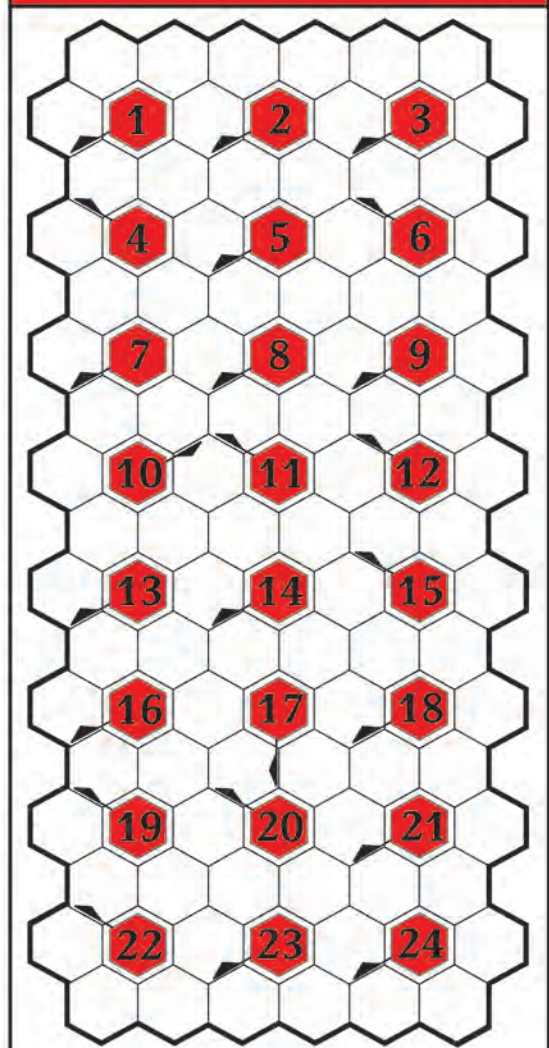
СКАНДИНАВКА: тма, рак, еро, мир, анд, р, н, оми, шарапова, рамадан, зидар, ст, иј, радио, на кисела, економ, н, дин, лине, илуминат, ниса, ура, збијати, иа, слике, дрхтавац, аднос, че, на пример.
РЕБУС: све ће то на посао.
КОМБИНОВАНА УКРШТЕНИЦА: денкерк, порторож, ога, канал, шитаке, херб, богохулитељ, водопија, ам, кирк, ан, рај, скр, ц, н, о, т, катадиоптер, шр, тикети, бурлеске, констанц, науштрб, они, инарт, клавира, кукоч, стартовања, ас, кнута, разарач, никсон, чистачица.
КЛИН: морски пас, красопис, раскопи, скипас, писак, капи, пак, ка, к.
СУДОКУ: а) 934-786-125, 782-154-369, 615-392-847, 378-245-691, 496-813-572, 521-967-483, 269-431-758, 147-528-936, 853-679-214. б) 629-138-754, 357-624-891, 148-579-236, 534-281-967, 986-457-123, 271-963-485, 765-812-349, 893-745-612, 412-396-578.

МОЗАИЧКА

ВОДОРАВНО:
 АИС, АЛС, АНКЕРИ, ЕДУКАТОР, ИВАНКОВО, ИГИТА, ИЈО, ИКЕР, ИМАМ, ИРАНКЕ, ЈАГА, КАРА, КРАЊ, МИТО, МП, НАЗИРАЊА, НАПОЛИТИ, НЕБРАСКА, НИВ, ЊР, ОП, ОРБИТ, РПГ, СТАРИ ЛЕЦ, ТВА, ЂА, ЂАСА, ЏИНА.
УСПРАВНО:
 АА, АРАМИЈА, АРГАТОВАЊЕ, АРМАНИ ЏИНС, АСАКИ, БУТС, ЕДИ ИРВАЈН, ИНАКИ, ИР, КМЕТОВАЊЕ, КОПРИВИЊ, КРИ, КРК, НЕМАЊИЊ, ОНАГЕРИ, ОТА, ПЛАГИЈАТ, РИПАЊАЦ, РКО, СПИНОЗА, СТРАБОН, ТРАЛ.

УКРШТЕНИЦА У САЂУ

1. Средина средиште, 2. Америчка певачица Тина, 3. Град у Норвешкој, 4. Источњачки слаткиш, 5. Велики сеф у банци, 6. Становник Киргизије, 7. Владар у старој Турској, 8. Врста експлозива, 9. Име шахисте Петросјана, 10. Град у Италији, 11. Стрма стена, 12. Досадан човек (фиг.), 13. Стаклари, 14. Таблета против болова, 15. Савезна држава у Бразилу, 16. Звучни сигнал за упозорење, 17. Споредни производ у добијању шећера, 18. Словеначки глумац Берт, 19. Уређај за пријем сигнала, 20. Крупни индустријалац, 21. Уложак за оловке, 22. Планета Сунчевог система, 23. Избезумљеност, 24. Врста подне простирке.

АНАГРАМ ДОК ЗАБАВЉА...

КИДА ИНСТРУМЕНТЕ

СУДОКУ

НИВО ТЕЖИНЕ: ●●●○					НИВО ТЕЖИНЕ: ●●●●					
7			1	3	2			8	3	
	8		7		5		8	4		
					9	4		1	9	
6	9	3							5	
			3	2		8			2	
8					6		6		7	
				8	1	5	7	8	6	
2	6				5	7	3	4		2
1			9	2	6	9	8			5

NLB Kredit za penzionere

Iskusan potez

Neke stvari godine ne štede, neke se opet ne menjaju godinama, a nekada godine jednostavno prolete. Ipak, najbolje što ide sa godinama su mudrost i iskustvo.

NLB gotovinski i refinansirajući Kredit za penzionere je iskusan potez. Uz rok otplate od 5 godina dobijate i životno osiguranje, povoljnu kamatu i fiksnu ratu u dinarima, a kredit u drugoj banci možete da zatvorite ili refinansirate bez troškova obrade.

Povucite iskusan potez!

Posetite najbližu poslovnicu naše banke i saznajte više o kreditima za penzionere.

Filijala Kragujevac, Kralja Aleksandra I Karađorđevića 41 a, 034/331-106

NLB Banka
Znam zašto.

Poklon
životno osiguranje
tokom otplate
kredita

Duži
rok
otplate

f NLB.Banka

www.nlb.rs

info: 0700 655 522; 021 452 144

Чудна јага Крагујевца града

!z glave O.K.O.

Čudna jada Kragujevca grada

Sreda, 29.10.2014 od 20.00

Knjaževsko-srpski-teatar

Ulaznice: 400,00 din.

u Teataru i Domu omladine

info: 064 643 89 71

ПРЕФЕРАНС

ЈЕСЕЊЕ ПРВЕНСТВО
КРАГУЈЕВАЧКЕ ЛИГЕ

Надимак, презиме и име	Укупно		Сто	Бод	Супа
	Бод	Супа			
1 Буђони, Раденковић Ненад	16,4	1912	1	5,5	886
2 Рака, Станић Радован	15,9	1264	2	5,2	250
3 Живковић Стефан	14,3	3018	1	3,3	390
4 Ђурђе, Ђурђевић Зоран	14,0	1692	3	5,5	518
5 Жикица, Миленковић Живадин	13,7	840	4	5,5	550
6 Туца, Туцаковић Бранко	13,4	1732	2	2,9	-42
7 Миша, Симић Милисав	13,4	538	5	5,5	584
8 Шоне, Николић Ненад	13,2	448	6	5,5	646
9 Јаре, Станимировић Зоран	11,4	728	7	5,5	658
10 Бери, Петровић Берислав	11,2	370	5	3,4	424
11 Мића, Мартиновић Милорад	11,2	316	3	2,8	-182
12 Крапа, Богдановић Мирослав	11,0	178	9	5,3	352
13 Гаја, Гајић Војкан	10,9	114	4	2,8	-126
14 Ђерка, Ђурђевић Раде	10,9	-210	1	0	-1276
15 Паки, Јеврић Милан	10,7	-132	10	5,1	142
16 Маре, Маринковић Милан	10,2	820	2	0,7	-208
17 Дача, Вујисић Данило	9,6	-194	11	5,5	620
18 Млађа, Сикимић Млађен	9,2	466	3	0,6	-336
19 Марко Јеремић	9,2	386	13	5,5	616
20 Лаза, Лазовић Миролуб	9,1	618	14	5,5	956
21 Кеша, Стевановић Горан	9,0	160	7	2,9	-32
22 Гајић Марко	8,8	442	6	2,7	-270
23 Дуца, Јовановић Драган	8,7	-98	9	2,9	-52
24 Андрић Дејан	8,6	-230	4	0,5	-424
25 Професор, Марковић Мирко	8,1	-1350	10	3	62
26 Сале, Ђурђевић Саша	8,0	56	12	4	
27 Сале Јагодина	8,0	-932	5	0	-1008
28 Лија, Милојевић Александар	7,9	0	12	4	
29 Гуки, Васиљевић Зоран	7,2	296	11	3,2	230
30 Цвета, Цветковић Небојша	6,7	-114	6	0,6	-376

